

EUROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 25.10.2016.
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o zajedničkoj konsolidiranoj osnovici poreza na dobit (CCCTB)

{ SWD(2016) 341 final }

{ SWD(2016) 342 final }

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Komisija je 16. ožujka 2011. predložila Direktivu o zajedničkoj konsolidiranoj osnovici poreza na dobit (CCCTB). Prijedlog, o kojemu Vijeće još nije donijelo odluku, jedna je od inicijativa Komisije u okviru programa REFIT, čiji je cilj pružiti trgovačkim društvima jedinstven skup pravila o oporezivanju dobiti trgovačkih društava za poslovanje diljem unutarnjeg tržišta. Prijedlogom o CCCTB-u iz 2011. trgovačkim društvima bi se stoga omogućilo da Uniju smatraju jedinstvenim tržištem za potrebe poreza na dobit, čime bi se olakšala njihova prekogranična aktivnost i promicali trgovina i ulaganja.

Međunarodnoj je zajednici nedavno postalo jasno da sadašnja pravila za oporezivanje dobiti više ne odgovaraju modernom kontekstu. Općenito, iako gospodarsko okruženje postaje sve više globalizirano, mobilno i digitalno, prihod poduzeća oporezuje se na nacionalnoj razini. Poslovni modeli i korporativne strukture sve su složeniji, što olakšava premještanje dobiti¹. Nadalje, razlike u nacionalnim sustavima oporezivanja dobiti poduzeća omogućile su razvijanje agresivnog poreznog planiranja u posljednjem desetljeću. Stoga može doći do neusklađenosti međudjelovanjem različitih nacionalnih sustava oporezivanja dobiti poduzeća ako se nacionalna pravila donose ne uzimajući u obzir prekogranične dimenzije poslovnih djelatnosti. Takvim se neusklađenostima stvaraju rizici od dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja, čime se narušava funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Državama članicama u tim je okolnostima sve teže jednostranim mjerama djelotvorno se boriti protiv praksi agresivnog poreznog planiranja² kako bi zaštitile svoje nacionalne porezne osnovice od smanjenja i suzbile premještanje dobiti.

Budući da je trenutačni prioritet Europe promicanje održivog rasta i ulaganja unutar pravednog i integriranijeg tržišta, za pravedno i učinkovito oporezivanje dobiti poduzeća potreban je novi okvir. CCCTB u tom kontekstu predstavlja djelotvoran alat za pripisivanje prihoda prema mjestu stvaranja vrijednosti s pomoću formule koja se temelji na tri jednako ponderirana čimbenika (to jest imovina, rad i prodaja). Budući da su takvi čimbenici povezani s mjestom na kojem trgovačko društvo ostvaruje dobit, otporniji su na prakse agresivnog poreznog planiranja nego široko rasprostranjene metode određivanja transfernih cijena za raspodjelu dobiti.

Zajedno s mjerama za suzbijanje izbjegavanja poreza, ponovno pokrenuti projekt CCCTB-a također bi zadržao svojstva sustava oporezivanja dobiti poduzeća kojim se olakšavaju prekogranična prodaja i ulaganja na unutarnjem tržištu. Poduzeća s prekograničnom djelatnošću trenutačno moraju poštovati 28 različitih sustava oporezivanja dobiti poduzeća. Ne samo da se tim postupkom uzrokuje vremensko i ekonomsko opterećenje, nego se težište aktivnosti preusmjerava s glavnih aktivnosti u pogledu poslovanja. Ponovno pokrenutim CCCTB-om trebalo bi se nastaviti pružati prednosti prijedloga iz 2011. u pogledu podvrgavanja grupa trgovačkih društava s nastanom u svrhu oporezivanja u barem jednoj državi članici jedinstvenom skupu pravila za izračun njihove porezne osnovice diljem Europske unije (EU), čime bi postali odgovorni jednoj poreznoj upravi („jedinstvenoj

¹ Radnim se dokumentom službi Komisije ([SWD\(2015\) 121 final](#)) pruža detaljan pregled povijesnog razvoja te trenutačnih pitanja i izazova u pogledu oporezivanja dobiti multinacionalnih poduzeća.

² „Agresivnim se poreznim planiranjem iskorištavaju tehnički detalji poreznog sustava ili neusklađenosti između dvaju ili više poreznih sustava u cilju smanjenja porezne obveze.” (Preporuka Komisije od 6. prosinca 2012. o agresivnom poreznom planiranju, [C\(2012\)8806 final](#)).

kontaktnoj točki”). Olakšica za prekogranične gubitke i dalje bi bila automatski ishod konsolidacije te se pravila o transfernim cijenama ne bi primjenjivala unutar grupe jer bi se raspodjela prihoda na razini grupe provodila na temelju formule.

Razlika u usporedbi s prijedlogom iz 2011. jest u tome da bi se ponovno pokrenutom inicijativom uvela obvezna pravila za grupe iznad određene veličine radi poboljšavanja otpornosti sustava na prakse agresivnog poreznog planiranja. Usto, također bi bilo važno da subjekti podložni porezu na dobit u Uniji koji ne ispunjuju kriterije prema kojima bi bili podvrgnuti zajedničkom okviru imaju mogućnost primjene tih pravila.

Koraci postupka uvođenja CCCTB-a

Raspravama u Vijeću od 2011. do danas pokazalo se da donošenje ambicioznog prijedloga poput prijedloga o CCCTB-u nije vjerojatno provesti u cjelosti i bez postupnog pristupa. Stoga su različiti elementi (posebno porezna konsolidacija) izazvali ozbiljnu raspravu i mogli bi usporiti napredak u pogledu ostalih temeljnih značajki sustava. Komisija je u svom akcijskom planu od lipnja 2015. zagovarala pristup CCCTB-u korak po korak kako bi riješila problem usporavanja napretka. U skladu s time predloženo je da se rad na konsolidaciji odgodi do postizanja dogovora o obveznom skupu pravila za zajedničku osnovicu, to jest zajedničku osnovicu poreza na dobit. Neovisno o tome Komisija će istodobno podnijeti dva prijedloga, to jest za zajedničku osnovicu poreza na dobit i za CCCTB, kao dio jedinstvene inicijative. Prijedlog iz 2011. o CCCTB-u, koji je još uvijek u postupku u Vijeću, povući će se čim Komisija donese nove prijedloge. U tom je pogledu ključno da porezna konsolidacija ostane temeljni element inicijative CCCTB-a jer je glavne porezne prepreke s kojima se suočavaju trgovačka društva u Uniji moguće najdjelotvornije ukloniti unutar konsolidirane grupe.

Ovaj prijedlog Direktive usmjeren je na takozvani „drugi korak” postupnog pristupa, to jest nakon političkog dogovora oko elemenata zajedničke osnovice. Ispitivanje prijedloga o CCCTB-u u Vijeću do tada će biti na čekanju. U CCCTB-u se utvrđuju uvjeti za pripadanje grupi, mogući oblici grupe i navode pravila o tehničkim obilježjima konsolidacije. Osim predviđanja potrebnih prilagodbi pri ulasku i izlasku iz grupe, u tekstu se razmatraju poslovne reorganizacije s težištem na posebnostima prekograničnih grupa te preciznije, postupanja s gubicima i neostvarenim kapitalnim dobitcima. Navode se i odredbe o poslovanju između grupe i drugih subjekata, koje se prvenstveno odnose na postupanje s porezom po odbitku i poreznim olakšicama za dvostruko oporezivanje. Jedan od glavnih elemenata prijedloga jest raspodjela na temelju formule, to jest mehanizam pondera za raspodjelu konsolidirane osnovice poreza grupe prihvatljivim državama članicama. Iako je pravilima zajedničke osnovice trgovačkim društvima načelno dopušteno nastaviti primjenjivati svoja nacionalna pravila za upravljanje poreznim obvezama, CCCTB-om bi se zahtijevao poseban administrativni okvir kako bi se osigurao prostor za strukture prekograničnih grupa.

• **Usklađenost s postojećim odredbama politike u području politike**

Ponovno pokretanje prijedloga o CCCTB-u glavna je tema Komunikacije Komisije o akcijskom planu za pravedan i učinkovit sustav oporezivanja dobiti poduzeća u EU-u, koji je donesen 17. lipnja 2015. Akcijskim je planom utvrđeno pet ključnih područja djelovanja³. Njime se preispituju postojeće politike oporezivanja dobiti poduzeća u Uniji te se utvrđuje cilj uspostave sustava oporezivanja dobiti poduzeća u EU-u kojime bi se poslovna dobit

³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 17. lipnja 2015., COM (2015) 302 final, o pravednom i učinkovitom sustavu oporezivanja dobiti poduzeća u Europskoj uniji: pet ključnih područja djelovanja.

oporezivala u jurisdikcijama u kojima se vrijednost doista stvara. CCCTB predstavljen je kao sveobuhvatna inicijativa koja bi mogla biti veoma djelotvoran alat za ostvarivanje ciljeva pravednijeg i učinkovitijeg oporezivanja.

Nadalje, ponovno pokrenuti prijedlog o CCCTB-u uključivao bi pravila kojima bi se obuhvatile neke od glavnih mjera inicijative OECD-a o smanjenju osnovice i premještanju dobiti (BEPS). Ti su elementi sada uključeni u obliku minimalnih standarda u nedavno donesenu Direktivu Vijeća 2016/1164/EU (također se naziva Direktiva o pravilima protiv izbjegavanja poreza (ATAD))⁴. Ustvari, za očekivati je da će CCCTB obuhvaćati elemente za suzbijanje izbjegavanja poreza iz ATAD-a, no unutar novog pravnog konteksta. Naime, standardi bi trebali biti dio zajedničkog sustava oporezivanja dobiti poduzeća na razini EU-a te bi se njima trebalo utvrditi konačna pravila, umjesto minimalnih standarda.

Trenutačna inicijativa ponovnog pokretanja CCCTB-a jedan je od značajnijih projekata Komisije predviđenih u području pravednijeg oporezivanja. Planirano je javno ga predstaviti na dan predstavljanja prijedloga Direktive o hibridnim neusklađenostima koje uključuju treće zemlje (kojom će se izmijeniti ATAD) i Direktive o rješavanju sporova. Također, prijedlozi se temelje na nedavno donesenim poreznim projektima; osim ATAD-a, time se obuhvaćaju izmjene Direktive o matičnim društvima i društvima kćima (PSD) iz 2014. i 2015. te prijedlog preinake Direktive o kamatama i licencijama (IRD) iz 2011. Inicijativa PSD-a te neke izmjene i dopune o kojima se raspravljalo u pogledu IRD-a odražavaju trenutačne političke prioritete osnaživanja poreznog zakonodavstva EU-a protiv praksi agresivnog poreznog planiranja.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Prijedlogom o CCCTB-u, koji je obuhvaćen područjem primjene inicijativa Komisije za pravednije oporezivanje, doprinijelo bi se uklanjanju prepreka zbog kojih nastaju poremećaji koji ometaju pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta. On je na temelju navedenog u velikoj mjeri komplementaran sa zakonodavstvom na razini EU-a o pravu trgovačkog društva te je općenito podudaran s projektima kao što su unija tržišta kapitala i nekoliko inicijativa o poreznoj transparentnosti, razmjeni informacija i suzbijanju pranja novca.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ovaj prijedlog je obuhvaćen područjem primjene članka 115. Ugovora o funkcioniranju EU-a (UFEU). Tekstom se propisuje da mjere za usklađivanje u okviru toga članka neposredno utječu na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Inicijativa CCCTB-a ponovno je pokrenuta zbog olakšavanja poslovanja unutar EU-a podvrgavanjem poreznih obveznika jedinstvenom pravilniku u pogledu zakonodavstva o oporezivanju dobiti poduzeća koji će se primjenjivati diljem unutarnjeg tržišta te zbog osiguranja izdržljivosti i otpornosti sustava na agresivno porezno planiranje. Oba cilja imaju odlučujuć i izravan utjecaj na unutarnje tržište upravo zato jer im je svrha iskorjenjivanje poremećaja u njegovu funkcioniranje.

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193, 19.7.2016., str. 1. – 14.).

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Ta je inicijativa u skladu s načelom supsidijarnosti.

Iako problemi i razlozi za djelovanje, kako je objašnjeno u prethodnim odjeljcima, imaju različita ishodišta, čini se da je njihove štetne učinke moguće učinkovito suzbiti samo zajedničkim rješenjem: to jest usklađivanjem sustava oporezivanja dobiti poduzeća u Uniji ublažilo bi se narušavanje tržišta stvaranjem pravednijeg i usklađenijeg poreznog okruženja za poslovanje poduzeća. Očito je da je za ostvarenje tog cilja potrebno poduzeti mjere na razini Unije, a ne mjere pojedinačnih država članica na nekoordiniran način. Inicijativama koje planira i provodi svaka pojedina država članica samo bi se produljilo ili čak pogoršalo trenutno stanje jer bi se porezni obveznici i dalje morali suočavati s 28 različitih i ponekad proturječnih poreznih sustava.

Ponovno pokretanje CCCTB-a predviđeno je zbog pružanja odgovora na potrebu povećanja rasta i stvaranja radnih mjesta na unutarnjem tržištu, kao i zbog suzbijanja praksi agresivnog poreznog planiranja. Svi su ti ciljevi prije svega usmjereni na rješavanje problema izvan okvira pojedine države članice te je stoga po prirodi potreban zajednički pristup. U tom svjetlu bilo koje mjere mogle bi postići rezultate samo kada bi se pravila primjenjivala na ujednačen način diljem unutarnjeg tržišta. Kada to ne bi bio slučaj, situacija u području oporezivanja dobiti poduzeća ostala bi fragmentirana, čime bi se omogućio razvoj fiskalnih prepreka i praksi nepoštenog natjecanja u području oporezivanja.

Uz to, prakse izbjegavanja poreza danas su prvenstveno uspostavljene u prekograničnom kontekstu. Međudjelovanjem različitih poreznih sustava doista se stvaraju prilike za zlouporabu ili se olakšava iskorištavanje neusklađenosti u međudjelovanju nacionalnih pravila o oporezivanju dobiti poduzeća. Nadalje, činjenica da je EU unutarnje tržište s visokim stupnjem integracije pretpostavlja pojačanu prekograničnu aktivnost, čime se naglašava značaj postizanja dogovora o koordiniranim rješenjima.

Uzimajući u obzir opseg i učinke predviđenog ponovnog pokretanja, njegovi ciljevi ublažavanja poremećaja izazvanih trenutačnim međudjelovanjem 28 nacionalnih poreznih sustava i stvaranja povoljnijih uvjeta za prekogranična ulaganja na jedinstvenom tržištu mogli bi se na bolji način ostvariti na razini Unije.

Većina ključnih obilježja sustava CCCTB-a mogla bi se ostvariti isključivo zajedničkim djelovanjem. Na primjer, neusklađenosti u pravnoj kvalifikaciji subjekata ili plaćanja koje dovode do dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja iskorijenile bi se primjenom zajedničkih pravila o oporezivanju dobiti trgovačkih društava. Odvojenim djelovanjem država članica ti bi se problemi u najboljem slučaju riješili na bilateralnoj razini. Olakšica za prekogranične gubitke prema definiciji bi bila najdjelotvornija ako bi je pružale sve države članice, iako ne treba isključiti bilateralni pristup kao drugo najbolje rješenje. Nadalje, restrukturiranje unutar grupe bez plaćanja poreza, uklanjanje složenih transfernih cijena unutar grupe i raspodjela prihoda na temelju formule na razini grupe imaju temeljnu prekograničnu dimenziju te ih se može riješiti samo u kontekstu zajedničke regulacije.

- **Proporcionalnost**

Predviđene su mjere prikladne i potrebne za postizanje željenog ishoda. Njima je predviđeno samo usklađivanje osnovice poreza na dobit, što je preduvjet za uklanjanje utvrđenih prepreka koje narušavaju unutarnje tržište. Također, ponovnim pokretanjem CCCTB-a ne ograničava se suverenitet država članica da određuju željene iznose poreznih prihoda zbog postizanja svojih ciljeva proračunske politike. U tom pogledu, njime se ne utječe na pravo država članica da određuju svoje stope poreza na dobit.

Iako je Komisija stalno promicala potrebu koordinacije nacionalnih poreznih praksi, jasno je da sama koordinacija neće biti dovoljna za iskorjenjivanje poremećaja na unutarnjem tržištu povezanih s porezom. Iskustvo je pokazalo da je koordinacija spor postupak te su rezultati prijašnjih provedbi bili skromni. Štoviše, poreznom koordinacijom obično se rješavaju samo određeni, ciljani problemi te se njome ne može obuhvatiti širok spektar problema s kojima se suočavaju trgovačka društva na unutarnjem tržištu, koji zahtjeva sveobuhvatno rješenje.

Predviđeno je da će obvezno područje primjene ponovno pokrenutog CCCTB-a biti usmjereno samo na potrebne kategorije poreznih obveznika, to jest na grupe trgovačkih društava iznad određene veličine. Razlog tomu je što grupe s visokim prihodima često imaju dovoljno resursa koji im omogućuju provedbu strategija agresivnog poreznog planiranja.

Može se zaključiti da se predviđenim pravilima ne bi prelazio okvir onoga što je potrebno za postizanje ciljeva Ugovora za bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

- **Odabir instrumenta**

Poremećaji na unutarnjem tržištu, kako je prethodno utvrđeno, mogu se riješiti samo s pomoću obvezujućih zakonskih pravila i zajedničkog pravnog okvira. Neobvezujuće zakonodavstvo bilo bi rizičan izbor jer bi države članice mogle odlučiti da ga uopće neće primjenjivati ili bi doveo do nesustavne primjene. Takav bi ishod bio veoma nepoželjan. On bi mogao dovesti do stvaranja pravne nesigurnosti za porezne obveznike i ugrožavanja ciljeva koordiniranog i usklađenog sustava oporezivanja dobiti poduzeća na unutarnjem tržištu. Pored toga, budući da se može očekivati učinak kreiranja zajedničke porezne osnove na nacionalne proračune, posebno s pomoću raspodjele na temelju formule, ključno je da se pravila kojima se definira njezin sastav primjenjuju dosljedno i učinkovito. Veća je vjerojatnost da će se to ostvariti s pomoću obvezujućeg zakonodavstva.

Na temelju članka 115. UFEU-a „*Vijeće, odlučujući jednoglasno ... donosi direktive za usklađivanje onih zakona ili drugih propisa država članica koji neposredno utječu na uspostavu ili funkcioniranje unutarnjeg tržišta*”. Ugovorom se stoga propisuje da se zakonodavstvo u pogledu izravnog oporezivanja donosi isključivo u obliku direktiva. Prema članku 288. UFEU-a direktive su u pogledu rezultata koji je potrebno postići obvezujuće za svaku državu članicu na koju se odnose, a odabir oblika i metoda postizanja tog rezultata prepušten je nacionalnim tijelima. U tom smislu, direktive bi trebale ostati općenite u naravi jer odluku o tehničkim i najmanjim detaljima treba prepustiti državama članicama.

3. REZULTATI SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je organizirala javno savjetovanje radi uključivanja svih dionika i pružanja mogućnosti zainteresiranim stranama da izraze svoje mišljenje o ponovnom pokretanju CCCTB-a. U postupku savjetovanja sudjelovalo je 175 sudionika. Najviše odgovora pružila su registrirana udruženja (37 %) i pojedina trgovačka društva (32 %), većinu kojih čine MSP-ovi; time se ističe interes manjih trgovačkih društava za ovaj prijedlog.

Ovisno o vrsti ispitanika, postoje razlike u stajalištima o tome je li CCCTB prikladan instrument za rješavanje problema premještanja dobiti i smanjenje administrativnog opterećenja. Iako je ukupni dojam prijedloga pozitivan, NVO-ovi i javna tijela posebno su istaknula učinak CCCTB-a na aktivnosti poreznog planiranja. Poduzeća su u većoj mjeri naglasila važnost smanjenja troškova usklađivanja i stvaranja poduzetništvu naklonjenog okruženja za ulaganja. Ipak, također su naglasila rizike od nastanka viših administrativnih troškova ako će se sustav većinom temeljiti na pravilima protiv izbjegavanja poreza.

Zaprimljena mišljenja tijekom javnog savjetovanja uzeta su u obzir u procjeni učinka: na njih se upućuje u raznim odjeljcima, kao i u posebnom prilogu.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Procjena učinka uključuje rezultate triju ispitivanja.

1. Istraživanje CORTAX omogućio je Zajednički istraživački centar Europske komisije. Model CORTAX jest model opće uravnoteženosti osmišljen za procjenu učinaka reformi poreza na dobit u 28 zemalja EU-a upotrebom detaljnih podataka iz raznih **izvora** podataka.

2. Istraživanje Centra za europska ekonomska istraživanja (ZEW) o učincima poreznih reformi na rješavanje problema koji povlaštenim poreznim tretmanom duga u odnosu na vlasnički kapital nastaje u pogledu troškova kapitala i efektivnih poreznih stopa. Istraživanje je usmjereno na trenutačan opseg povlaštenog poreznog tretmana duga poduzeća u poreznim sustavima 28 država članica EU-a i njime se analizira načelna mogućnost rješavanja problema povlaštenog tretmana duga i promicanja ulaganja s pomoću različitih mogućnosti reforme.

3. Istraživanje Centra za europska ekonomska istraživanja (ZEW) o učinku poreznog planiranja na efektivne porezne stope. Istraživanjem se izvode prosječne i granične efektivne porezne stope koje uključuju mogućnost sofisticiranih strategija poreznog planiranja multinacionalnih trgovačkih društava, uključujući upotrebu povlaštenih poreznih režima kao takvih.

- **Procjena učinka**

Glavna razmatrana mogućnost politike jest prijedlog zajedničke konsolidirane osnovice poreza na dobit. Potrebno je donijeti ključnu odluku u vezi s područjem primjene takve porezne osnovice, to jest o tome na koga bi se ona primjenjivala. Temeljne mogućnosti koje su uzete u obzir su da CCCTB postane obvezan za sva poduzeća ili samo za podskupinu poduzeća. Razmotrene su razne mogućnosti kako bi se riješio problem povlaštenog poreznog tretmana duga koji uzrokuju važeći porezni sustavi. Moguće je poduzeti dvije glavne mjere: omogućiti istodobno odbijanje troškova financiranja u pogledu duga i vlasničkog kapitala ili ga uskratiti za obje opcije. U pogledu poticaja za istraživanje i razvoj, glavnim se mogućnostima predviđa porezna olakšica za troškove ulaganja u istraživanje i razvoj s različitim stupnjevima povoljnosti.

Vrednovanje različitih mogućnosti dovelo je do mogućnosti kojoj je dana prednost: CCCTB koji bi bio obvezan za velika trgovačka društva te sadržavao „olakšicu za rast i ulaganje” i olakšicu za troškove istraživanja i razvoja. Olakšicom za rast i ulaganje dodjeljuju se odbici za troškove financiranja u pogledu duga i vlasničkog kapitala unutar ograničenja zbog izbjegavanja zlouporaba i poreznog planiranja. Olakšica za troškove istraživanja i razvoja osmišljena je kako bi barem održala postojeće porezne poticaje za istraživanje i razvoj. Analiza pokazuje da CCCTB ima jasne prednosti u odnosu na alternativu, odnosno izostanak djelovanja.

Očekuje se da će se provedbom izbora kojemu je dana prednost povećati pravednost poreznih sustava i stvoriti jednaki uvjeti za sve kao rezultat učinkovitog uklanjanja poticaja za agresivno porezno planiranje u EU-u. Time bi se osiguralo da društva snose pravedan dio poreznog opterećenja i povećao moral poreznih obveznika. Nadalje, u praksi bi došlo do uklanjanja prekograničnih poreznih prepreka unutar EU-a. Poremećaji u vezi s odlukama

trgovačkih društava o financiranju smanjit će se s pomoću olakšice za rast i ulaganje, kojom će se financiranje vlasničkim kapitalom i financiranje dugom staviti u sličan položaj. Porezni poticaji za istraživanje i razvoj nisu samo zadržani, već su unaprijeđeni i pojednostavnjeni.

Očekuju se pozitivne ekonomske koristi prijedloga. Zajednička konsolidirana osnovica poreza s olakšicom za rast i ulaganje dovela bi do povećanja razine ulaganja i zaposlenosti do 3,4 % odnosno 0,6 %. Sveukupno bi se rast povećao do 1,2 %. Očekuje se da će se troškovi usklađivanja smanjiti (10 % u pogledu vremena usklađivanja i 2,5 % u pogledu troškova usklađivanja). Trošak osnivanja društva kćeri smanjio bi se za 67 %, čime bi se trgovačkim društvima (uključujući MSP-ove) olakšalo širenje u inozemstvo.

Ne očekuje se da će mogućnost kojoj je dana prednost imati relevantne učinke na okoliš. Društveni će učinci također biti ograničeni.

- **Primjerenost propisa i pojednostavnjenje**

Troškovi poreznog usklađivanja znatan su teret poduzećima te će njihovo smanjenje biti glavna prednost provedbe CCCTB-a. Procijenjeni troškovi usklađivanja za velika trgovačka društva iznose otprilike 2 %, a za MSP-ove 30 % plaćenih poreza. Procjenjuje se da će troškovi usklađivanja rasti u slučaju prekogranične djelatnosti i povećanja broja društava kćeri. Podaci o poreznim reformama pokazuju da je poslije krize proveden velik broj reformi poreza na dobit i da su mnoge mjere bile usmjerene na ojačavanje međunarodnog okvira za suzbijanje zlouporaba. U tom kontekstu smanjenje troškova usklađivanja prilikom osnivanja dodatnog društva kćeri ostaje velika prednost: procjenjuje se da će se utrošak vremena za osnivanje novog društva kćeri u državi članici smanjiti za od 62 do 67 %. U procjeni učinka koja je usmjerena na troškove koji se ponavljaju, to jest procjeni kojom se ne uzimaju u obzir jednokratni troškovi prebacivanja, navedena je procjena da će se nakon uvođenja CCCTB-a vrijeme utrošeno na aktivnosti usklađivanja smanjiti za 8 %. Na temelju tih ušteda vremena, moguće je ugrubo izračunati opseg ukupnih ušteda do kojih bi došlo u okviru CCCTB-a. Može se očekivati jednokratna ušteda troškova u iznosu od otprilike 1 milijarde EUR ako se 5 % srednje velikih trgovačkih društava proširi u inozemstvo. Ako svi multinacionalni subjekti primijene CCCTB, učestali troškovi usklađivanja mogli bi se smanjiti za otprilike 0,8 milijardi EUR.

Porezne uprave imat će koristi od smanjenja postupanja u pogledu pitanja transfernih cijena i smanjenja broja slučajeva u mjeri u kojoj će se poreznim davanjima neke grupe trgovačkog društva uglavnom baviti uprava države članice u kojoj se nalazi sjedište matičnog društva. S druge strane, nacionalne će uprave snositi dodatne troškove usklađivanja zbog zahtijevanog održavanja dvaju paralelnih sustava sve dok CCCTB ne postane obavezan za sva poduzeća.

Kako bi se ostvario cilj razmjernog poboljšanja pravednosti poreznog sustava, mogućnošću kojoj je dana prednost predlaže se da CCCTB bude obavezan samo za podskup poduzeća, na temelju njihove veličine. Stoga su mikro-poduzeća i MSP-ovi izuzeti od obvezne primjene CCCTB-a. Ograničavanje obvezne primjene na grupe s konsolidiranom prometom iznad 750 milijuna EUR omogućava obuhvaćanje velike većine (otprilike 64 %) prometa koji ostvaruju grupe, pri čemu se ograničava rizik od uključivanja isključivo domaćih grupa. Prag je dosljedan pristupu upotrijebljenom u ostalim inicijativama EU-a za suzbijanje izbjegavanja poreza. Istodobno se prijedlogom takvim poduzećima, za koje primjena CCCTB-a nije obavezna, pruža mogućnost donošenja odluke o uključivanju u sustav CCCTB-a. MSP-ovima i mikro-poduzećima time je omogućena maksimalna fleksibilnost, pri čemu im se pruža

mogućnost iskorištavanja prednosti CCCTB-a bez njegove obvezne primjene na taj skup trgovačkih društava.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog Direktive nema nikakav utjecaj na proračun EU-a.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Komisija će preispitati primjenu Direktive pet godina nakon njezina stupanja na snagu, o čemu će izvijestiti Vijeće. Države članice Komisiji bi trebale dostaviti tekst odredaba nacionalnog prava donesenih u području na koje se odnosi ova Direktiva.

- **Dokumenti s obrazloženjima (za direktive)**

Vidjeti uvodnu izjavu 18.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Ovaj je prijedlog „drugi korak” postupnog pristupa prema sustavu oporezivanja dobiti poduzeća diljem EU-a s prekograničnom konsolidacijom poreznih ishoda među članovima iste grupe.

- **Područje primjene:** za razliku od prijedloga iz 2011., kojim je uspostavljen neobvezan sustav za sve, ovaj će prijedlog biti obvezan za grupe trgovačkih društava iznad određene veličine. Kriterij za određivanje praga povezanog s veličinom odnosit će se na ukupan konsolidirani prihod grupe koja podnese konsolidirana financijska izvješća i kojoj pripada trgovačko društvo. Osim toga, zajednička pravila bit će dostupna kao mogućnost velikom broju grupa koje su ispod praga veličine.
- **Definicija grupe:** (nepromijenjeno u usporedi s prijedlogom iz 2011.) prihvatljivost za grupu s konsolidiranim porezom utvrdit će se u skladu s dvodijelnim ispitivanjem na temelju (i) kontrole (više od 50 % prava glasa) i (ii) vlasništva (više od 75 % vlasničkog kapitala) ili prava na dobit (više od 75 % prava na udio u dobiti). Dva praga za kontrolu i vlasništvo ili prava na dobit ispunjavaju se tijekom porezne godine, u suprotnom će neuspješno trgovačko društvo morati odmah izaći iz grupe. Postojat će i minimalni zahtjev od devet uzastopnih mjeseci za uspostavu članstva grupe.
- **Poslovna reorganizacija te oporezivanja gubitaka i neostvarenih kapitalnih dobitaka:** (nepromijenjeno u usporedi s prijedlogom iz 2011.) predloženi okvir uglavnom uključuje postupanje s gubicima i neostvarenim kapitalnim dobitcima pri ulasku i izlasku iz grupe.

Kada trgovačko društvo uđe u grupu, prenijet će se **gubici od trgovanja prije konsolidacije** kako bi se izvršio prijeboj s njegovim raspodijeljenim udjelom. Kada trgovačko društvo izađe iz grupe, gubici nastali tijekom konsolidacije neće mu se dodijeliti. Ovaj prijedlog dolazi s doradom pravila iz 2011.: u slučajevima opsežnijih reorganizacija kada više od jednog trgovačkog društva mora izaći iz grupe u gubicima, utvrđuje se prag kako bi se utvrdilo pod kojim uvjetima trgovačka društva više neće izlaziti iz grupe bez gubitaka, no umjesto toga doći će do raspodjele gubitaka diljem konsolidirane grupe.

Postoje pravila za postupanje s **neostvarenim kapitalnim dobitcima** koji se obračunavaju za dugotrajnu imovinu kada se imovina prodaje u kratkom vremenu od ulaska u ili izlaska iz grupe. Država članica (u slučaju ulaska u grupu) ili grupa (u slučaju izlaska iz grupe) ima pravo na temeljne kapitalne dobitke poreza u mjeri u kojoj su nastali u njezinom teritoriju oporezivanja. Nadalje, postupanje u vezi s oporezivanjem kapitalnih dobitaka utvrđeno u samostvarajućoj nematerijalnoj imovini poziva na prilagođeni pristup, koji će uključivati njihovu procjenu na temelju prikladne zamjenske vrijednosti, to jest troškova za istraživanje i razvoj, marketing i oglašavanje tijekom određenog razdoblja.

- **Porezi po odbitku:** (nepromijenjeno u usporedi s prijedlogom iz 2011.) primici od poreza po odbitku naplaćenih za isplate kamata i licencija koje je proveo porezni obveznik dijelit će se prema formuli te porezne godine. Porezi po odbitku naplaćeni za dividende neće se dijeliti jer se, suprotno od postupka za kamate i licencije, dividende dijele nakon oporezivanja i njima se ne ostvaruju nikakvi prethodni odbici za sva trgovačka društva grupe.
- **Sprječavanje izbjegavanja poreznih izuzeća:** (nepromijenjeno u usporedi s prijedlogom iz 2011.) porezno izuzeće u korist prodaje dionica neće se dopustiti ako je to nezakonito prošireno na prodaju druge imovine osim dionica. Do toga dolazi ako se imovina premješta unutar grupe, bez poreznih učinaka, članu grupe koji se tada proda izvan grupe. Imovina će tada imati koristi, pod pokrićem prodaje trgovačkog društva, od poreznog izuzeća koje se osigurava za prodaju dionica. Slično postupanje osigurava se za prijenose imovine unutar grupe koja se zatim proda izvan grupe unutar tekuće ili sljedeće porezne godine. U tom slučaju, izvršit će se prilagodba kako bi se postupalo s imovinom kao da je izašla iz grupe iz države članice gdje se prvotno nalazila, to jest prije prijenosa unutar grupe.
- **Raspodjela na temelju formule:** (nepromijenjeno u usporedi s prijedlogom iz 2011.) sastojat će se od triju jednako ponderiranih čimbenika (to jest rad, imovina i prodaja prema odredištu). Ovom se kombinacijom odražava uravnotežen pristup raspodjeli oporezivih dobitaka među prihvatljivim državama članicama. Čimbenik rada podijelit će se na platni spisak i broj zaposlenika (to jest svaka stavka računa se kao polovica) kako bi se uzele u obzir razlike u razinama plaća diljem Unije i time omogućila pravednija raspodjela. Čimbenik imovine sastojat će se od dugotrajne materijalne imovine. Nematerijalna i financijska imovina isključit će se iz formule zbog svoje mobilne prirode i rizika od zaobilaženja sustava. Tim bi se čimbenicima i ponderiranjima trebalo osigurati da se dobiti oporezuju tamo gdje se uistinu i zarade. Iznimno, ako ishod raspodjele ne predstavlja pravedno opseg poslovne djelatnosti, zaštitnom klauzulom osigurat će se alternativna metoda raspodjele prihoda.

Budući da se općim sustavom raspodjele na temelju formule ne mogu riješiti posebnosti određenih industrija, postojat će pravila za prilagođenu formulu kako bi bolje odgovarala potrebama sektora kao što su sektor financijskih usluga i osiguranja, sektor nafte i plina te brodarstvo i zračni prijevoz.

- **Administrativni postupci:** za razliku od prijedloga iz 2011., zajednička administrativna pravila ograničena su na konsolidirane grupe. Načelno, pojedini porezni obveznici koji se odluče primijeniti pravilo „prvog koraka” i dalje su obuhvaćeni nacionalnim administrativnim odredbama.

Grupe će se nositi s jednom poreznom upravom („glavno porezno tijelo”) u EU-u; to se također naziva „jedinstvena kontaktna točka”. Navedeno će se nalaziti u državi članici u kojoj je matično društvo grupe („glavni porezni obveznik”) rezident u svrhu

oporezivanja. Glavno porezno tijelo pokretat će i koordinirati revizije. Nacionalna tijela bilo koje države članice u kojoj su dobici člana grupe podložni oporezivanju mogu zatražiti početak revizije.

Nadležno tijelo države članice u kojoj je član grupe rezident ili je osnovan može osporiti odluku glavnog poreznog tijela u vezi s obavijesti o stvaranju grupe ili u vezi s izmijenjenom poreznom procjenom. U tu svrhu postupak će se pokrenuti pred sudom države članice glavnog poreznog tijela. Sporove između poreznih obveznika i poreznih tijela rješavat će administrativno tijelo nadležno za razmatranje žalbi na prvom stupnju prema zakonu države članice glavnog poreznog tijela.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o zajedničkoj konsolidiranoj osnovici poreza na dobit (CCCTB)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta⁵,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁶,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Trgovačka društva koja se žele baviti prekograničnim poslovanjem unutar Unije nailaze na ozbiljne prepreke i tržišne poremećaje izazvane postojanjem i međudjelovanjem 28 različitih sustava oporezivanja dobiti trgovačkih društava. Nadalje, strukture poreznog planiranja s vremenom su postale sve sofisticiranije jer se razvijaju diljem različitih jurisdikcija te učinkovito iskorištavaju tehnička obilježja poreznog sustava ili neusklađenosti između dvaju ili više poreznih sustava u cilju smanjenja porezne obveze trgovačkih društava. Iako se u tim situacijama naglašavaju nedostaci koji su potpuno različiti po naravi, objema situacijama stvaraju se prepreke koje narušavaju pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Mjerom za rješavanje tih problema trebale bi se stoga obuhvatiti obje vrste tržišnih nedostataka.
- (2) Kako bi se pružila potpora pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, okruženje u pogledu oporezivanja dobiti trgovačkih društava u Uniji trebalo bi biti oblikovano u skladu s načelom da trgovačka društva plaćaju svoj pravedni udio poreza u jurisdikciji ili jurisdikcijama u kojima ostvaruju dobit. Stoga je potrebno predvidjeti mehanizme kojima se trgovačka društva odvraćaju od iskorištavanja neusklađenosti među nacionalnim poreznim sustavima u cilju smanjenja svoje porezne obveze. Također je jednako važno poticati rast i gospodarski razvoj na unutarnjem tržištu olakšavanjem prekogranične trgovine i ulaganja poduzeća. U tu je svrhu potrebno ukloniti rizike od dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja u Uniji s pomoću iskorjenjivanja razlika koje nastaju međudjelovanjem nacionalnih sustava oporezivanja dobiti poduzeća. Istodobno, trgovačka društva trebaju praktičan porezni i pravni okvir za razvoj svoje komercijalne djelatnosti i njezino širenje preko granica u Uniji. U tom je kontekstu također potrebno ukloniti preostale slučajeve diskriminacije.

⁵ SL C , , str. .

⁶ SL C , , str. .

- (3) Kako je istaknuto u prijedlogu Direktive Vijeća o zajedničkoj konsolidiranoj osnovici poreza na dobit (CCCTB) od 16. ožujka 2011.⁷, sustavom oporezivanja dobiti trgovačkih društava kojim se Uniju smatra jedinstvenim tržištem u svrhu izračuna osnovice poreza na dobit olakšala bi se prekogranična djelatnost trgovačkih društava koja su rezidenti u Uniji i promicao bi se cilj poboljšanja konkurentnosti Unije na međunarodnoj razini u pogledu ulaganja. Prijedlog o CCTB-u iz 2011. bio je usmjeren na olakšavanje širenja komercijalne djelatnosti poduzeća unutar Unije. Osim tog cilja također je potrebno uzeti u obzir da CCCTB može biti veoma djelotvoran u unaprjeđenju funkcioniranja unutarnjeg tržišta suzbijanjem mehanizama izbjegavanja poreza. U tom kontekstu inicijativu za CCCTB trebalo bi ponovno pokrenuti kako bi se pod jednakim uvjetima suočilo s aspektom olakšanja poslovanja i funkcijom inicijative u pogledu suzbijanja izbjegavanja poreza. Takvim bi se pristupom najbolje postigao cilj iskorjenjivanja poremećaja u funkcioniranju unutarnjeg tržišta.
- (4) Uzimajući u obzir potrebu brzog djelovanja radi osiguranja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta čineći ga, s jedne strane, prilagođenijim za trgovinu i ulaganja i, s druge strane, otpornijim na mehanizme izbjegavanja poreza, potrebno je podijeliti ambicioznu inicijativu CCCTB-a na dva odvojena prijedloga. U prvoj je fazi potrebno utvrditi pravila o zajedničkoj osnovici poreza na dobit, prije rješavanja pitanja konsolidacije u drugoj fazi.
- (5) Mnoge strukture agresivnog planiranja poreza često se pojavljuju u prekograničnom kontekstu, što znači da grupe trgovačkih društava koje u tome sudjeluju posjeduju minimum resursa. Na temelju navedenog, iz razloga proporcionalnosti, pravila o CCTB-u trebala bi biti obvezna samo za grupe trgovačkih društava znatne veličine. U tu je svrhu potrebno odrediti prag povezan s veličinom na temelju ukupnog konsolidiranog prihoda grupe koja podnosi konsolidirana financijska izvješća. Osim toga, grupe koje su ispod praga povezanog s veličinom također bi trebale imati mogućnost primjene pravila o CCTB-u radi boljeg ispunjavanja cilja olakšavanja trgovine i ulaganja na unutarnjem tržištu.
- (6) Prihvatljivost za grupu s konsolidiranim porezom trebala bi se utvrditi u skladu s ispitivanjem koje se sastoji od dva dijela i provodi na temelju i. kontrole (više od 50 % prava glasa) i ii. vlasništva (više od 75 % vlasničkog kapitala) ili prava na dobit (više od 75 % prava na udio u dobiti). Takvim bi se ispitivanjem osiguralo visoku razinu gospodarske integracije među članovima grupe. Dva praga za kontrolu i vlasništvo ili prava na dobit trebala bi se ispuniti tijekom porezne godine kako bi se jamčila cjelovitost sustava, u suprotnom bi neuspješno trgovačko društvo trebalo odmah izaći iz grupe. Kako bi se spriječile manipulacije poreznih ishoda ulaskom i izlaskom trgovačkih društava iz grupe u kratkom vremenskom razdoblju, trebao bi postojati i minimalni zahtjev od devet uzastopnih mjeseci za uspostavljanje članstva grupe.
- (7) Pravilima o poslovnoj reorganizaciji trebalo bi se osigurati da se utjecaj takve reorganizacije na postojeća prava države članice na oporezivanje svede na najmanju moguću mjeru. Svaki put kad se trgovačko društvo pridruži grupi, države članice u kojoj su drugi članovi grupe rezidenti za svrhe oporezivanja ili se tamo nalaze ne bi trebale snositi dodatne troškove gubitka koji su nastali na temelju pravila drugog sustava oporezivanja dobiti trgovačkog društva koji se primjenjivao na to trgovačko društvo prije pravila ove Direktive. Gubici od trgovanja prije konsolidacije trgovačkog

⁷ Prijedlog Direktive Vijeća od 3.10.2011. o zajedničkoj osnovici poreza na dobit (COM (2011) 121 final/2).

društva koje se pridružuje grupi stoga bi se trebali prenijeti kako bi se izvršio prijeboj s raspodijeljenim udjelom trgovačkog društva. U skladu s tim, gubici člana grupe tijekom razdoblja konsolidacije ne bi se trebali isključivo dodijeliti tom članu grupe nego se podijeliti diljem grupe. U slučaju opsežnije reorganizacije kada više od jednog trgovačkog društva izlazi iz grupe u gubicima, bilo bi od ključno postaviti prag kako bi se utvrdilo pod kojim uvjetima trgovačka društva više ne bi trebala izlaziti iz grupe u gubicima, a da im se ne dodijele gubici. Sličnu prilagodbu trebalo bi napraviti s obzirom na kapitalne dobitke nastale prodajom određene imovine u kratkom vremenskom razdoblju nakon pridruživanja ili odvajanja tih imovina od grupe zajedno s trgovačkim društvom koje se pridružuje ili odlazi. U tim slučajevima, države članice u kojima su se obračunale te dobiti trebale bi dobiti pravo da ih oporezuju, neovisno o činjenici da imovina možda više nije pod njihovom poreznom nadležnosti. Postupanje u vezi s oporezivanjem kapitalnih dobitaka utvrđeno u samostvarajućoj nematerijalnoj imovini poziva na prilagođeni pristup budući da takva imovina često nije registrirana na financijskim računima trgovačkog društva te izgleda da ne postoji način da se precizno izračuna njezina vrijednost. Obračunane kapitalne dobitke stoga bi trebalo procijeniti na temelju prikladne zamjenske vrijednosti, to jest troškova za istraživanje i razvoj te za marketing i oglašavanje tijekom određenog razdoblja.

- (8) Prihode od poreza po odbitku na isplate kamata i licencija trebalo bi podijeliti u skladu s formulom za raspodjelu konsolidirane porezne osnovice za poreznu godinu u kojoj se plaća porez po odbitku kako bi se ostvarila kompenzacija, imajući u vidu da bi isplate kamata i licencija rezultirale odbitkom te bi se koristi raspodijelile među članovima grupe. No prihod od poreza po odbitku na dividende ne bi se trebao dijeliti. Suprotno od postupka za kamate i licencije, dividende se dijele od dobiti koja je već podlijevala oporezivanju dobiti poduzeća te stoga raspodjela dividendi za članove grupe ne uključuje nikakvu korist u obliku odbitka poslovnih troškova.
- (9) Kako bi se spriječilo izbjegavanje poreznog izuzeća dobitaka od prodaje dionica, ovo postupanje bez plaćanja poreza trebalo bi se zabraniti kada je nezakonito prošireno na prodaju druge imovine osim dionica. Do te bi situacije došlo kad bi se imovina premjestila transakcijama unutar grupe, bez poreznih učinaka, na člana grupe s planom da se naknadno prodaju dionice u članu grupe i da se uključi imovina u tu prodaju. U takvim slučajevima, imovine bi imale učinkovite koristi pod pokrićem prodaje dionica od poreznog izuzeća koje se primjenjuje na prodaju dionica. U skladu s tim, također bi bilo potrebno ostaviti prostora za prijenose imovina unutar grupe, koje se tada prodaju izvan grupe u razdoblju od do dvije godine. Naime, trebalo bi izvršiti prilagodbu kako bi se postupalo s imovinom kao da je izašla iz grupe iz države članice gdje se na početku nalazila, to jest prije prijenosa unutar grupe te na taj način obeshrabriti umjetan prijenos imovina unutar grupe (osim dionica) prema državama članicama s povlaštenim poreznim sustavima za kapitalne dobitke od prodaje imovine.
- (10) Raspodjela na temelju formule za konsolidiranu poreznu osnovicu trebala bi se sastojati od tri jednako ponderirana čimbenika, prvenstveno rada, imovine i prodaje prema odredištu. Takvim jednakim ponderiranim čimbenicima trebao bi se odražavati uravnoteženi pristup raspodjeli oporezivih dobitaka među relevantnim državama članicama i trebalo bi se osigurati da se dobiti oporezuju tamo gdje se uistinu i zarade. Rad i imovinu stoga bi se trebalo raspodijeliti državama članicama u kojima se vrši rad ili se nalazi imovina te bi se time dala odgovarajuća važnost interesima ishodišne države članice, dok bi se prodaja trebala raspodijeliti odredišnoj državi članici za dobra i usluge. Kako bi se uzele u obzir razlike u razinama plaća diljem Unije i time omogućila pravedna raspodjela konsolidirane porezne osnovice, čimbenik rada trebao

bi se sastojati i od platnog spiska i od broja zaposlenika (to jest svaka stavka trebala bi vrijediti pola). S druge strane, čimbenik imovine trebao bi se sastojati od dugotrajnih materijalnih imovina, no ne i nematerijalnih i financijskih imovina zbog njihove mobilne prirode i rizika da bi se pravila u ovoj Direktivi mogla zaobići. Kada zbog iznimnih okolnosti ishod raspodjele ne predstavlja pravedno opseg poslovne djelatnosti, zaštitnom klauzulom trebala bi se osigurati alternativna metoda dodjele prihoda.

- (11) Zbog njihove posebnosti, za određene je sektore, kao što su financijski sektor i sektor osiguranja, sektor nafte i plina, kao i brodarstvo i zračni promet, potrebna prilagođena formula za raspodjelu konsolidirane porezne osnovice.
- (12) Kako bi se optimizirala korist od jedinstvenog skupa pravila o oporezivanju dobiti poduzeća diljem EU-a za utvrđivanje konsolidirane porezne osnovice grupa, grupe bi trebale biti u mogućnosti nositi se s jednom poreznom upravom („glavno porezno tijelo”). Načelno, to glavno porezno tijelo trebalo bi se nalaziti u državi članici u kojoj je matično društvo grupe rezident za potrebe oporezivanja („glavni porezni obveznik”). Od ključne je važnosti u ovom kontekstu utvrditi zajednička postupovna pravila za upravljanje sustavom.
- (13) Glavno porezno tijelo trebalo bi u načelu pokretati i koordinirati revizije, no budući da se prva faza koja se sastoji od izračuna porezne osnovice izvršava lokalno, nacionalna tijela bilo koje države članice u kojoj su dobiti člana grupe podložne oporezivanju također bi trebala biti u mogućnosti zatražiti pokretanje revizije. U skladu s tim, kako bi se zaštitila nacionalna porezna osnovica, nadležno tijelo države članice, u kojoj je član grupe rezident za potrebe oporezivanja ili je osnovan u obliku stalne poslovne jedinice, trebalo bi imati mogućnost osporiti pred sudovima države članice glavnog poreznog tijela odluku tog poreznog tijela u vezi s obavijesti o stvaranju grupe ili odluku u vezi s izmijenjenom poreznom procjenom. Sporove između poreznih obveznika i poreznih tijela trebalo bi rješavati upravno tijelo na prvom stupnju kako bi se smanjio broj predmeta koji se upute pred sud. Takvo bi tijelo trebalo biti strukturirano i djelovati u skladu s pravom države članice glavnog poreznog tijela te bi trebalo biti nadležno za saslušanje žalbi na prvom stupnju.
- (14) Ova se Direktiva temelji na Direktivi Vijeća 2016/xx/EU o zajedničkoj osnovici poreza na dobit (kojom se utvrđuje zajednički skup pravila o oporezivanju dobiti poduzeća za izračun porezne osnovice) i njome se usmjerava na konsolidaciju poreznih ishoda diljem grupe. Stoga bi bilo potrebno riješiti međudjelovanje između dvaju zakonodavnih instrumenata i ostaviti prostora za promjenu određenih elemenata porezne osnovice u novi okvir grupe. Takvi bi elementi trebali posebno uključivati pravilo o ograničavanju kamata, klauzulu o prijelazu i zakonodavstvo o kontroliranim stranim društvima, kao i hibridne neusklađenosti.
- (15) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka⁸. Tijekom bilo kakve obrade osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Direktive moraju se istodobno poštovati važeće nacionalne odredbe o zaštiti podataka kojima se

⁸

Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

provode Direktiva 95/46/EZ⁹, koju će zamijeniti Uredba (EU) 2016/679¹⁰, i Uredba (EZ) br. 45/2001¹¹.

- (16) Kako bi se dopunili ili izmijenili određeni elementi ove Direktive koji nisu ključni, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebala bi se delegirati Komisiji u pogledu i. uzimanja u obzir izmjena zakona država članica u vezi s oblicima poduzeća i porezima na dobit te izmijene Priloga I. i II. u skladu s time; ii. utvrđivanja dodatnih definicija; i iii. dopune pravila o ograničavanju odbitka kamata pravilom protiv fragmentiranosti kako bi se bolje riješili rizici od izbjegavanja poreza koji bi se mogli pojaviti unutar grupe. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka. Pri pripremi i izradi delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti šalju Europskom parlamentu i Vijeću istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (17) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Direktive, provedbene ovlasti trebale bi se prenijeti na Komisiju i. radi godišnjeg donošenja popisa oblika trgovačkog društva iz trećih zemalja koji su slični oblicima trgovačkog društva navedenima u Prilogu I.; ii. radi utvrđivanja detaljnih pravila o izračunu čimbenika rada, imovine i prodaje, raspodjeli zaposlenika i platnog spiska, imovina i prodaje u odgovarajući čimbenik i vrednovanje imovine; iii. radi donošenja akta kojim se utvrđuje standardni obrazac obavijesti o stvaranju grupe; iv. radi utvrđivanja pravila o elektroničkom ispunjavanju konsolidirane porezne prijave, obrascu konsolidirane porezne prijave, obrascu porezne prijave pojedinog poreznog obveznika i potrebnoj popratnoj dokumentaciji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹².
- (18) Budući da se ciljevi ove Direktive, konkretno poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta s pomoću suzbijanja praksi međunarodnog izbjegavanja poreza i olakšanje prekograničnog poslovanja unutar Unije ne mogu u dovoljnoj mjeri postići različitim pojedinačnim djelovanjem država članica jer je za njihovo ostvarivanje potrebno koordinirano djelovanje, nego se mogu bolje ostvariti na razini Unije zbog činjenice da je Direktiva usmjerena na neučinkovitosti unutarnjeg tržišta uzrokovane međudjelovanjem različitih nacionalnih poreznih pravila koja imaju utjecaj na unutarnje tržište i kojima se obeshrabruje prekogranično djelovanje, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ovom se Direktivom ne prelazi okvir onoga što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva, posebno uzimajući u obzir da je njezino obvezno područje primjene ograničeno na grupe iznad određene veličine.

⁹ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.1.1995., str. 31.)

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

¹¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1 – 22.).

¹² Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

- (19) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima¹³, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o mjerama prenošenja priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata prenošenja. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra prosljeđivanje takvih dokumenata opravdanim.
- (20) Komisija bi trebala imati obvezu preispitivanja primjene Direktive pet godina nakon njezina stupanja na snagu, o čemu bi trebala izvijestiti Vijeće. Države članice trebale bi imati obvezu dostavljanja Komisiji teksta odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1. Predmet

1. U ovoj se Direktivi uspostavlja sustav za konsolidaciju poreznih osnovica, kako je navedeno u Direktivi Vijeća 2016/xx/EU,¹⁴ trgovačkih društava koja su članovi grupa i utvrđuju se pravila o raspodjeli zajedničke konsolidirane osnovice poreza na dobit državama članicama i načinu upravljanja istim od strane nacionalnih poreznih tijela.
2. Trgovačko društvo koje primjenjuje pravila ove Direktive prestaje biti podložno nacionalnom pravu o porezu na dobit u pogledu svih pitanja koja su regulirana ovom Direktivom, osim ako nije drukčije navedeno.

Članak 2. Područje primjene

1. Pravila ove Direktive primjenjuju se na trgovačko društvo koje je osnovano u skladu sa zakonima države članice, uključujući njegove stalne poslovne jedinice u drugim državama članicama, ako trgovačko društvo ispunjuje sve sljedeće uvjete:
 - (a) ustrojeno je prema jednom od oblika poduzeća navedenih u Prilogu I.;
 - (b) podliježe jednom od navedenih poreza na dobit iz Priloga II. ili sličnom porezu koji je naknadno uveden;
 - (c) pripada, za potrebe financijskog računovodstva, konsolidiranoj grupi s ukupnim konsolidiranim prihodom grupe koji prelazi 750 000 000 EUR tijekom financijske godine koja prethodi relevantnoj financijskoj godini;
 - (d) smatra se matičnim trgovačko društvom ili društvom kćeri koje ispunjava uvjete kako je navedeno u članku 5. ove Direktive i/ili ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica kako je navedeno u članku 5. Direktive 2016/xx/EU.

¹³ Zajednička politička izjava država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima (SL L 369, 17.12.2011., str. 14).

¹⁴ [puni naziv Direktive (SL L [], [], str. [])].

2. Ova se Direktiva također primjenjuje na trgovačko društvo osnovano u skladu sa zakonima treće zemlje u pogledu njegovih stalnih poslovnih jedinica koje se nalaze u jednoj ili više država članica ako trgovačko društvo ispunjuje uvjete utvrđene u stavku 1. točkama od (b) do (d).

Kad je riječ o tome ispunjuje li trgovačko društvo uvjete iz stavka 1. točke (a), dovoljno je da je trgovačko društvo iz treće zemlje ustrojeno u obliku sličnom jednom od oblika trgovačkog društva iz Priloga I. Za potrebe primjene stavka 1. točke (a) Komisija jednom godišnje donosi popis oblika trgovačkog društva iz trećih zemalja koja su slična oblicima trgovačkog društva navedenih u Prilogu I. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 77. stavka 2. Činjenica da oblik trgovačkog društva iz treće zemlje nije uključen u popis ne isključuje primjenu ove Direktive na taj oblik.
3. Trgovačko društvo koje ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka (a), (b) i (d), ali ne ispunjava one iz točke (c) tog stavka, može donijeti odluku o primjeni pravila ove Direktive u razdoblju od pet poreznih godina, uključivo za svoje stalne poslovne jedinice koje se nalaze u ostalim državama članicama. To se razdoblje automatski produljuje za uzastopna razdoblja od pet poreznih godina, osim ako ne postoji obavijest o prestanku postojanja kako je navedeno u članku 47. podstavku 2. Uvjeti iz stavka 1. točaka (a), (b) i (d) ispunjuju se svaki put kada dođe do produljenja razdoblja.
4. Pravila ove Direktive ne primjenjuju se na broderska društva podložna posebnom poreznom režimu. Brodersko društvo podložno posebnom poreznom režimu uzima se u obzir za potrebe određivanja trgovačkih društava koja su članovi iste grupe kako je navedeno u člancima 5. i 6.
5. Komisija ima ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 75. radi izmjene Priloga I. i II. kako bi se u obzir uzele izmjene zakona država članica u pogledu oblika poduzeća i poreza na dobit.

Članak 3. Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „porezni obveznik” kako je utvrđen člankom 4. točkom 1. Direktive 2016/xx/EU;
- (2) „pojedini porezni obveznik” znači trgovačko društvo koje nije podložno pravilima ove Direktive, no odlučilo se primijeniti Direktivu 2016/xx/EU;
- (3) „porezni neobveznik” kako je utvrđen člankom 4. točkom 2. Direktive 2016/xx/EU;
- (4) „porezni obveznik rezident” kako je definiran člankom 4. točkom 3. Direktive 2016/xx/EU;
- (5) „porezni obveznik nerezident” kako je definiran člankom 4. točkom 4. Direktive 2016/xx/EU;
- (6) „prihodi” kako su utvrđeni člankom 4. točkom 5. Direktive 2016/xx/EU;
- (7) „troškovi” kako su utvrđeni člankom 4. točkom 6. Direktive 2016/xx/EU;
- (8) „porezna godina” kako je utvrđena člankom 4. točkom 7. Direktive 2016/xx/EU;
- (9) „dobit” kako je utvrđena člankom 4. točkom 8. Direktive 2016/xx/EU;
- (10) „gubitak” kako je utvrđen člankom 4. točkom 9. Direktive 2016/xx/EU;

- (11) „glavni porezni obveznik” znači nešto od sljedećeg:
- (a) porezni obveznik rezident koji čini grupu sa svojim društvima kćerima koja ispunjavaju uvjete, s jednom ili više stalnih poslovnih jedinica koje se nalaze u drugoj državi članici ili državama članicama ili s jednom ili više stalnih poslovnih jedinica društva kćeri koje ispunjava uvjete, koje je rezident u trećoj državi;
 - (b) porezni obveznik rezident kojeg je odredila grupa, a koji se sastoji od samo dva ili više poreznih obveznika rezidenata koji su neposredna društva kćeri koja ispunjavaju uvjete istog matičnog društva rezidenta u trećoj zemlji;
 - (c) porezni obveznik rezident koji je društvo kći koje ispunjava uvjete matičnog društva rezidenta u trećoj zemlji, gdje porezni obveznik rezident čini grupu samo s jednim ili više stalnih poslovnih jedinica matičnog društva;
 - (d) stalna poslovna jedinica koju je odredio porezni obveznik nerezident koji čini grupu samo sa stalnim poslovnim jedinicama koje se nalaze u dvije ili više država članica;
- (12) „konsolidirana grupa za potrebe financijskog računovodstva” kako je definirana člankom 4. točkom 10. Direktive 2016/xx/EU;
- (13) „istraživanje i razvoj” kako je utvrđeno člankom 4. točkom 11. Direktive 2016/xx/EU;
- (14) „troškovi zaduživanja” kako su utvrđeni člankom 4. točkom 12. Direktive 2016/xx/EU;
- (15) „prekoračeni troškovi zaduživanja” kako su utvrđeni člankom 4. točkom 13. Direktive 2016/xx/EU;
- (16) „vrijednost za potrebe oporezivanja” kako je utvrđena člankom 4. točkom 17. Direktive 2016/xx/EU;
- (17) „tržišna vrijednost” kako je utvrđena člankom 4. točkom 18. Direktive 2016/xx/EU;
- (18) „dugotrajna imovina” kako je utvrđena člankom 4. točkom 19. Direktive 2016/xx/EU;
- (19) „financijska imovina” kako je definirana člankom 4. točkom 20. Direktive 2016/xx/EU;
- (20) „ekonomski vlasnik” kako je utvrđen člankom 4. točkom 28. Direktive 2016/xx/EU;
- (21) „financijsko društvo” kako je utvrđena člankom 4. točkom 29. Direktive 2016/xx/EU;
- (22) „član grupe” znači svaki porezni obveznik koji pripada istoj grupi, kako je navedeno u člancima 5. i 6. Kada porezni obveznik održava nastan u jednoj ili više država članica osim u onoj u kojoj je rezident za potrebe oporezivanja, prema svakom nastanu postupat će se kao članu grupe;
- (23) „konsolidirana porezna osnovica” znači rezultat zbrajanja zajedničkih poreznih osnovica svih članova grupe, kako je izračunan u skladu s Direktivom 2016/xx/EU;
- (24) „transakcija unutar grupe” znači svaka transakcija među stranama koje su članovi iste grupe u vrijeme kada se transakcija izvrši i da se povezani prihodi i troškovi transakcije ne priznaju;

- (25) „raspodijeljeni udio” znači dio konsolidirane porezne osnovice grupe koji je dodijeljen članu grupe u skladu s Poglavljem VIII.;
- (26) „nadležno tijelo” znači tijelo koje je odredila svaka država članica za upravljanje svim pitanjima povezanim s provedbom ove Direktive;
- (27) „glavno porezno tijelo” znači nadležno tijelo države članice u kojoj je glavni porezni obveznik rezident za potrebe oporezivanja ili, kada se radi o stalnoj poslovnoj jedinici poreznog obveznika nerezidenta, nadležno tijelo države članice u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica;
- (28) „nacionalno pravo o porezu na dobit” kako je definirano člankom 4. točkom 32. Direktive 2016/xx/EU.

Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 75. radi utvrđivanja definicija dodatnih pojmova.

POGLAVLJE II.

PRAVILA O REZIDENTNOST I TERITORIJALNOSTI

Članak 4.

Porezna rezidentnost

1. Trgovačko društvo koje ima registrirani ured, mjesto stjecanja pravne osobnosti ili mjesto stvarne uprave u državi članici i ne smatra se, na temelju uvjeta sporazuma koji je sklopila ta država članica s trećom zemljom, poreznim rezidentom u toj trećoj zemlji, smatra se rezidentom u toj državi članici za potrebe oporezivanja.
2. Trgovačko društvo koje je rezident u više od jedne države članice za potrebe oporezivanja smatra se rezidentom te države članice u kojoj ima mjesto stvarne uprave.
3. Kada se mjesto stvarne uprave člana grupe koji se bavi brodarstvom i prijevozom unutarnjim vodama nalazi na brodu, član grupe smatra se za potrebe oporezivanja rezidentom države članice matične luke broda ili kada ne postoji takva matična luka, države članice rezidentnosti operatora broda za potrebe oporezivanja.
4. Porezni obveznik rezident podliježe porezu na dobit za sav prihod izveden iz bilo kojeg izvora, neovisno radi li se o izvoru unutar ili van države članice u kojoj je rezident za potrebe oporezivanja.
5. Porezni obveznik nerezident podliježe porezu na dobit za sav prihod od aktivnosti izvršenih kroz stalnu poslovnu jedinicu u državi članici.

POGLAVLJE III.

KONSOLIDACIJA

Članak 5.

Matično društvo i društva kćeri koja ispunjuju uvjete

1. Društvo kći koje ispunjuje uvjete znači svako izravno društvo kći ili društvo kći nižeg ranga u kojem matično trgovačko društvo ima sljedeća prava:
 - (a) pravo iskorištavanja više od 50 % glasačkih prava; i
 - (b) pravo vlasništva nad kapitalom društva kćeri u udjelu većem od 75 % ili posjeduje pravo na udio u dobiti veći od 75 %.
2. Za potrebe izračuna pragova iz stavka 1. u pogledu društva kćeri nižeg ranga primjenjuju se sljedeća pravila:
 - (a) kada se dosegne prag glasačkih prava u pogledu društva kćeri, smatra se da matično trgovačko društvo posjeduje 100 % tih prava.
 - (b) pravo na dobit i vlasništvo kapitala izračunavaju se množenjem izravnih i neizravnih udjela u društvima kćerima na svakome rangu. Prava vlasništva u iznosu od 75 % ili manje koje izravno ili neizravno posjeduje matično društvo, uključujući prava u trgovačkim društvima koja su rezidenti treće zemlje, također se uzimaju u obzir prilikom izračuna.

Članak 6.

Grupe

1. Porezni obveznik rezident formira grupu sa:
 - (a) svim svojim stalnim poslovnim jedinicama koje su smještene u državi članici;
 - (b) svim stalnim poslovnim jedinicama koje se nalaze u državi članici i koje pripadaju svojim društvima kćerima koja ispunjavaju uvjete, a koja su rezidenti u trećoj zemlji za potrebe oporezivanja;
 - (c) svim svojim društvima kćerima koja ispunjavaju uvjete, a koja su rezidenti države članice za potrebe oporezivanja, uključujući stalne poslovne jedinice onih društava kćeri gdje se takve stalne poslovne jedinice nalaze u državi članici;
 - (d) drugim poreznim obveznicima rezidentima, uključujući s njihovim stalnim poslovnim jedinicama koje se nalaze u državi članici, ako su svi ti porezni obveznici rezidenti društva kćeri koja ispunjavaju uvjete poreznog neobveznika koji je rezident u trećoj zemlji za potrebe oporezivanja i ima sličan oblik jednom od oblika trgovačkog društva u Prilogu I. i ispunjava uvjete članka 2. stavka 1. točke (c).
2. Porezni obveznik nerezident formira grupu s obzirom na sve svoje stalne poslovne jedinice koje se nalaze u jednoj ili više država članica i sa svim svojim društvima kćerima koja ispunjavaju uvjete, a koja su rezidenti u državi članici za potrebe oporezivanja, uključujući stalne poslovne jedinice onih društava kćeri u kojima se takve stalne poslovne jedinice također nalaze u jednoj ili više država članica.

3. trgovačko društvo u stečaju ili likvidaciji ne može postati članom grupe. Porezni obveznik u odnosu na kojeg se izdaje izjava o stečaju ili koji je predmet likvidacije odmah izlazi iz grupe.

Članak 7.

Učinak konsolidacije

1. Porezne osnovice svih članova grupe zbrajaju se u konsolidiranu poreznu osnovicu.
2. Ako je konsolidirana porezna osnovica negativna, gubitak se prebacuje i izvršava se prijeboj sa sljedećom pozitivnom konsolidiranom poreznom osnovicom. Ako je konsolidirana porezna osnovica pozitivna, raspodjeljuje se u skladu s Poglavljem VIII.

Članak 8.

Vremenske odrednice

1. Porezni obveznik koji je član grupe mora zadovoljiti pragove navedene u članku 5. bez prekida tijekom porezne godine.
2. Porezni obveznik postaje članom grupe na datum kad se dosegnu pragovi navedeni u članku 5. Pragove je potrebno zadovoljiti barem devet uzastopnih mjeseci, u suprotnome se za poreznog obveznika smatra kao da nikad nije bio član grupe.
3. Porezni obveznik prestaje biti članom grupe dan nakon što više ne zadovoljava pragove iz članka 5.

Članak 9.

Uklanjanje transakcija unutar grupe

1. Uz iznimku slučajeva navedenih u članku 42. podstavku 2. i članku 43., dobiti i gubici koji proizlaze iz transakcija unutar grupe ne uzimaju se u obzir pri izračunu konsolidirane porezne osnovice.
2. Grupe primjenjuju dosljednu i adekvatno dokumentiranu metodu za bilježenje transakcija unutar grupe. Grupe mogu promijeniti metodu samo iz valjanih gospodarskih razloga i samo na početku porezne godine.
3. Metodom za bilježenje transakcija unutar grupe omogućuje se utvrđivanje svih prijenosa i prodaja unutar grupe na najnižoj cijeni za imovinu koja nije podložna amortizaciji ili vrijednosti za potrebe oporezivanja za imovine koje se amortiziraju.
4. Prijenosi unutar grupe ne mijenjaju status samostvarajućih nematerijalnih imovina.

Članak 10.

Porezi po odbitku i drugo oporezivanje na izvoru

Porezi po odbitku ili drugo oporezivanje na izvoru ne propisuju se za transakcije unutar grupe.

POGLAVLJE IV.

ULAZAK I IZLAZAK IZ GRUPE

Članak 11.

Dugotrajna imovina pri pridruživanju grupi

1. Ako je porezni obveznik na datum pridruživanja grupi ekonomski vlasnik dugotrajne imovine koja se ne amortizira ili dugotrajne imovine koja se pojedinačno amortizira te ako se u roku od pet godina od datuma na koji se porezni obveznik pridružio grupi bilo koja od navedene imovine proda, prilagođava se raspodijeljeni udio člana grupe koji je bio ekonomski vlasnik te imovine na datum pridruživanja dodavanjem primitaka od prodaje raspodijeljenom udjelu i oduzimanjem od tog udjela troškova povezanih s imovinom koja se ne amortizira i vrijednosti za potrebe oporezivanja imovine koja se amortizira. Prilagodba se vrši u poreznoj godini tijekom koje se prodala imovina.
2. Prilagodba navedena u stavku 1. provodi se i u pogledu financijske imovine, uz iznimku vlastitih dionica i udjela kojima se dovodi do prihoda izuzetog od poreza.
3. Prilagodba iz stavka 1. ne provodi se kad je pridruživanje poreznog obveznika grupi proizašlo iz druge grupe koja je bila podložna pravilima ove Direktive.
4. Za poreznog obveznika koji kao rezultat poslovne reorganizacije više ne postoji ili više nema stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u kojoj je bio rezident za potrebe oporezivanja na datum kad se pridružio grupi, smatra se da ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi članici za potrebe primjene ovog članka.

Članak 12.

Dugoročni ugovori pri pridruživanju grupi

1. Prihodi i troškovi koji se u skladu s člankom 22. stavcima 2. i 3. Direktive 2016/xx/EU smatraju obračunanima ili su nastali prije nego što su pravila ove Direktive postala primjenjiva na poreznog obveznika, ali se još nisu uključili u poreznu osnovicu u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit koje se prethodno primjenjivalo na poreznog obveznika, dodaju se ili oduzimaju od raspodijeljenog udjela relevantnog člana grupe u skladu s pravilima o vremenskim odrednicama nacionalnog prava.
2. Prihodi koji su oporezivani u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit prije nego što su se pravila iz ove Direktive počela primjenjivati na poreznog obveznika u iznosu većem od onog koji bi bio uključen u poreznu osnovicu u skladu s člankom 22. stavkom 2. Direktive 2016/xx/EU odbijaju se od raspodijeljenog udjela relevantnog člana grupe u prvoj poreznoj godini primjene pravila ove Direktive primjenjuju.
3. Ako udio raspodijeljen članu grupe u poreznoj godini nije dovoljan da potpuno nadoknadi iznos koji se može odbiti naveden u stavcima 1. i 2., neodbijeni iznosi prenose se na buduće godine dok se ne izvrši prijeboj s udjelom raspodijeljenim članu te grupe.

Članak 13.

Rezervacije, prihodi i odbici pri pridruživanju grupi

1. Rezervacije i odbici loših dugova, kako je navedeno u člancima 23. i 25. Direktive 2016/xx/EU, mogu se odbiti samo u mjeri u kojoj proizlaze iz djelatnosti ili transakcija obavljenih nakon što su pravila ove Direktive postala primjenjiva na poreznog obveznika.
2. Prihodi koji se u skladu s člankom 16. Direktive 2016/xx/EU smatraju obračunanim prije nego što je porezni obveznik postao podložan pravilima ove Direktive, ali se još nisu uključili u poreznu osnovicu u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit koje se prethodno primjenjivalo na poreznog obveznika, dodaju se raspodijeljenom udjelu relevantnog člana grupe u skladu s pravilima o vremenskim odrednicama nacionalnog prava o porezu na dobit.
3. Troškovi nastali nakon što je porezni obveznik postao podložan pravilima ove Direktive, no u vezi s aktivnostima ili transakcijama koje su prije izvršene i za koje nisu određeni odbici na temelju važećeg nacionalnog prava o porezu na dobit, mogu se odbiti samo s obzirom na raspodijeljeni udio relevantnog člana grupe, osim ako ti troškovi nisu nastali više od pet godina nakon što se porezni obveznik pridružio grupi.

Troškovi nastali prema nacionalnom pravu o porezu na dobit koji još nisu odbijeni kad je porezni obveznik postao podložan pravilima ove Direktive mogu se odbiti samo s obzirom na raspodijeljeni udio relevantnog člana grupe, kako je izračunano u skladu s ovom Direktivom, u jednakim iznosima raspodijeljenim na pet godina. Troškovi koji uključuju troškove zaduživanja mogu se odbiti u skladu s člankom 13. Direktive 2016/xx/EU.

Kada udio koji je raspodijeljen članu grupe u poreznoj godini nije dovoljan da se u potpunosti odbije iznos naveden u prvom i drugom podstavku, neodbijeni iznosi prenose se na buduće godine dok se ne izvrši prijeboj s raspodijeljenim udjelom člana te grupe.

4. Iznosi odbijeni prije nego što je porezni obveznik postao podložan pravilima ove Direktive ne smiju se ponovno odbiti.

Članak 14.

Vremenske odrednice za amortizaciju pri pridruživanju i napuštanju grupe

Amortizacija imovine poreznog obveznika koji se pridružuje ili napušta grupu u tijeku porezne godine izračunava se razmjerno broju kalendarskih mjeseci tijekom kojih je porezni obveznik bio dio grupe u poreznoj godini.

Članak 15.

Gubici prije ulaska

Neodbijeni gubici koji su nastali zbog člana grupe u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit ili Direktivom 2016/xx/EU prije nego što je taj član grupe postao podložan pravilima ove Direktive mogli bi se prebiti s raspodijeljenim udjelom tog člana grupe ako i u mjeri u kojoj je to predviđeno prema nacionalnom pravu o porezu na dobit ili Direktivom 2016/xx/EU.

Članak 16.
Ukidanje grupe

Porezna godina grupe prekida se kad se ukine grupa. Konsolidirana porezna osnovica i svi neodbijeni gubici grupe raspodjeljuju se na svakog člana grupe u skladu s Poglavljem VIII. na temelju vrijednosti čimbenika raspodjele u poreznoj godini ukidanja.

Članak 17.
Amortizacija pri ukidanju grupe

Ako se grupa ukine, amortizacija njezine imovine u poreznoj godini ukidanja izračunava se s obzirom na broj kalendarskih mjeseca u kojima je grupa djelovala u toj poreznoj godini.

Članak 18.
Gubici nakon ukidanja grupe

Nakon ukidanja grupe, s gubicima te grupe postupat će se na sljedeći način:

- (a) gubici poreznog obveznika koji se odluči za primjenu pravila Direktive 2016/xx/EU prenose se i izvršava se prijeboj u skladu s člankom 41. te Direktive;
- (b) gubici poreznog obveznika koji se pridružuje drugoj grupi prenose se i izvršava se prijeboj s raspodijeljenim dijelom relevantnog člana grupe, podložno ograničenjima članka 41. stavka 3. Direktive 2016/xx/EU;
- (c) gubici poreznog obveznika koji se vraća nacionalnom pravu o porezu na dobit prenose se i izvršava se prijeboj u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit koje postaje primjenjivo kao da su ti gubici nastali dok je porezni obveznik bio podložan pravu.

Članak 19.
Dugotrajna imovina pri napuštanju grupe

Primici od dugotrajne imovine koja se ne amortizira ili dugotrajne imovine koja se pojedinačno amortizira, osim onih zbog kojih nastaje smanjenje izuzeća iz članka 24., koja je prodana unutar tri godine nakon izlaska iz grupe poreznih obveznika koji su ekonomski vlasnici tih imovina, dodaju se u konsolidiranu poreznu osnovicu grupe u godini prodaje. Troškovi povezani s dugotrajnom imovinom koja se ne amortizira i vrijednošću za potrebe oporezivanja dugotrajne imovine koja se pojedinačno amortizira odbijaju se od te porezne osnovice.

Isto se pravilo primjenjuje na financijsku imovinu, uz iznimku vlastitih dionica i udjela kojima se dovodi do prihoda izuzetog od poreza.

Primici od tih prodaja koji se dodaju na konsolidiranu poreznu osnovicu grupe nisu oporezivi na drugi način.

Članak 20.
Samostvarajuća nematerijalna imovina

Kada porezni obveznik koji je ekonomski vlasnik jedne ili više samostvarajućih nematerijalnih imovina napusti grupu, iznos jednak trošku nastalom u pogledu tih imovina za istraživanje, razvoj, marketing i oglašavanje u prethodnih pet godina dodaje se konsolidiranoj poreznoj osnovici prema njegovom stanju na kraju porezne godine. No, dodani iznos ne smije prelaziti vrijednost imovine pri odlasku poreznog obveznika iz grupe. Takvi se troškovi

pripisuju poreznom obvezniku koji odlazi i prema njima se postupa u skladu s nacionalnim pravom o porezu na dobit koji naknadno postaje primjenjivim na poreznog obveznika ili, ako se taj porezni obveznik pridruži drugoj grupi, ti se troškovi dodjeljuju u poreznoj godini u kojoj se porezni obveznik pridružio toj drugoj grupi.

Članak 21.

Gubici pri izlasku iz grupe

Gubici se ne pripisuju članu grupe koji izlazi iz grupe.

POGLAVLJE V.

POSLOVNA REORGANIZACIJA

Članak 22.

Poslovna reorganizacija unutar grupe

1. Poslovna reorganizacija unutar grupe ili prijenos registriranog sjedišta poreznog obveznika ne dovodi do dobiti ili gubitaka za potrebe utvrđivanja konsolidirane porezne osnovice.
2. Ako se kao rezultat poslovne reorganizacije ili niza transakcija među članovima grupe unutar razdoblja od dvije godine gotovo sva imovina poreznog obveznika prenese u drugu državu članicu, što dovodi do značajne promjene u čimbeniku imovine, prenesena imovina pripisuje se čimbeniku imovine poreznog obveznika koji prenosi imovinu na najdulje razdoblje od pet godina nakon prijenosa, sve dok član grupe nastavi biti ekonomskim vlasnikom imovine.
3. Za potrebe primjene ovog članka, za poreznog obveznika koji prenosi imovinu, navedenog u stavku 2., a koji više ne postoji ili koji više nema stalnu poslovnu jedinicu u državi članici iz koje je imovina prenesena, smatra se da ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi članici.

Članak 23.

Postupanje s gubicima kada se poslovna reorganizacija odvija između dvije ili više grupa

1. Kada kao rezultat poslovne reorganizacije jedna ili više grupa, ili dva ili više članova grupe, postanu dio druge grupe, svi neodbijeni gubici prethodno postojeće grupe ili prethodno postojećih grupa raspodjeljuju se svakom članu grupe u skladu s Poglavljem VIII. i na temelju čimbenika prema njihovom stanju na kraju porezne godine u kojoj se izvršila poslovna reorganizacija. Neodbijeni gubici prethodno postojeće grupe ili prethodno postojećih grupa prenose se za buduće godine.

Kada dva ili više članova grupe postanu dio druge grupe, neodbijeni gubici prve grupe neće se raspodijeliti kako je navedeno u podstavku 1., pod uvjetom da zajednička vrijednost čimbenika imovine i rada članova grupe koji odlaze iznosi manje od 20 % vrijednosti ovih dvaju čimbenika za cijelu prvu grupu.

2. Kada se dva ili više glavnih poreznih obveznika spoje u smislu članka 2. stavka (a) točaka i. i ii. Direktive Vijeća 2009/133/EZ¹⁵, svi neodbijeni gubici grupe raspodjeljuju se članovima u skladu s Poglavljem VIII., na temelju čimbenika prema njihovom stanju na kraju porezne godine u kojoj je došlo do spajanja. Neodbijeni gubici prebacuju se za buduće godine.

POGLAVLJE VI.

POSLOVANJE IZMEĐU GRUPE I DRUGIH SUBJEKATA

Članak 24.

Uskraćivanje izuzeća za prodaje dionica

1. Ako porezni obveznik napusti grupu kao rezultat prodaje dionica te je tijekom te ili prethodne porezne godine porezni obveznik transakcijom unutar grupe stekao jednu dugotrajnu imovinu ili više dugotrajnih imovina, osim imovine koja se skupno amortizira, iznos koji odgovara tim dugotrajnim imovinama izuzima se od poreznog izuzeća utvrđenog u članku 8. točki (c) Direktive 2016/xxx/EU, osim ako se ne pokaže da se transakcija unutar grupe izvršila iz valjanih gospodarskih razloga.
2. Iznos izuzet od poreznog izuzeća navedenog u stavku 1. jest tržišna vrijednost dugotrajne imovine ili imovine u trenutku napuštanja grupe poreznog obveznika, umanjena za vrijednost za potrebe oporezivanja dugotrajne imovine ili troškova navedenih u članku 19. Direktive 2016/xx/EU.
3. Ako stvarni vlasnik dionica koje su prodane nije porezni obveznik ili je porezni obveznik nerezident s tim dionicama pripisanim sjedištu ili stalnoj poslovnoj jedinici u trećoj zemlji, smatra se da je porezni obveznik, koji je bio vlasnik imovine prije transakcije unutar grupe navedene u prvom stavku, primio tržišnu vrijednost imovine ili imovina u trenutku prodaje dionica, umanjenu za vrijednost za potrebe oporezivanja.

Članak 25.

Porezna olakšica

1. Porezni kredit naveden u članku 55. stavku 1. Direktive 2016/xx/EU dijeli se među članovima grupe u skladu s Poglavljem VIII.;
2. Porezni kredit naveden u stavku 1. izračunava se zasebno za svaku državu članicu ili treću zemlju, kao i za svaku vrstu prihoda. Isti neće prelaziti iznos nastao podlijevanjem prihoda, pripisanog poreznom obvezniku ili stalnoj poslovnoj jedinici, stopi poreza na dobit države članice u kojoj je porezni obveznik rezident za potrebe oporezivanja ili u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

¹⁵ Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i zamjene dionica trgovačkih društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL L 310, 25.11.2009, str. 34).

Članak 26.
Porez po odbitku

Kamate i licencije koje član grupe isplati primatelju izvan grupe mogu biti podložni porezu po odbitku, u skladu s važećim pravilima nacionalnog prava i svim važećim konvencijama o dvostrukom oporezivanju, u državi članici u kojoj je član grupe rezident za potrebe oporezivanja ili je tamo smješten, ovisno o slučaju. Porez po odbitku dijeli se među državama članicama u skladu s Poglavljem VIII. upotrebom formule primjenjive u poreznoj godini u kojoj se naplaćuje porez.

POGLAVLJE VII.

TRANSPARENTNI SUBJEKTI

Članak 27.
Pravila o utvrđivanju transparentnosti u slučaju subjekata iz trećih zemalja

Postupanje sa subjektom koji se nalazi u trećoj zemlji u kojoj barem dva člana grupe posjeduju udio, utvrđuje se sporazumom između relevantnih država članica. Glavno porezno tijelo odlučuje ako ne postoji sporazum.

POGLAVLJE VIII.

RASPODJELA ZAJEDNIČKE KONSOLIDIRANE OSNOVICE POREZA NA DOBIT

Članak 28.
Opća pravila

1. Konsolidirana porezna osnovica dijeli se među članovima grupe svake porezne godine na temelju formule za raspodjelu. Pri utvrđivanju raspodijeljenog udjela člana grupe A, formula preuzima sljedeći oblik, a stavlja se jednaka važnost na čimbenike prodaje, rada i imovine:

$$Udio A = \left(\frac{1}{3} \frac{Prodaje^A}{Prodaje^{Grupa}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{Platni\ sp.^A}{Platni\ sp.^{Grupa}} + \frac{1}{2} \frac{Broj\ zaposlenika^A}{Broj\ zaposlenika^{Grupa}} \right) + \frac{1}{3} \frac{Imovina}{Imovina^{Grupa}} \right) * \text{Konsolidirana porezna osnova}$$

2. Konsolidirana porezna osnovica grupe dijeli se samo kad je pozitivna.
3. Izračuni za dijeljenje konsolidirane porezne osnove provode se na kraju porezne godine grupe.
4. Razdoblje od 15 dana ili više u kalendarskom mjesecu smatra se cijelim mjesecom.
5. Pri utvrđivanju raspodijeljenog udjela člana grupe, jednaka se važnost stavlja na čimbenike prodaje, rada i imovine.

Članak 29.
Zaštitna klauzula

Kao iznimka pravilu utvrđenom člankom 28., ako glavni porezni obveznik ili nadležno tijelo smatra da ishod raspodjele konsolidirane porezne osnovice članu grupe ne predstavlja pravedno opseg poslovne djelatnosti tog člana grupe, glavni porezni obveznik ili nadležno tijelo može zatražiti upotrebu alternativne metode za izračun poreznog udjela svakog člana grupe. Alternativna metoda može se upotrijebiti samo ako se nakon savjetovanja među nadležnim tijelima i, kada je to primjenjivo, rasprava održanih u skladu s člancima 77. i 78., sva ta tijela slože s upotrebom te alternativne metode. Države članice glavnog poreznog tijela obavještavaju Komisiju o alternativnoj metodi koja je upotrijebljena.

Članak 30.
Pridruživanje i napuštanje grupe

Raspodijeljeni udio poreznog obveznika koji se pridružuje grupi ili napušta grupu tijekom porezne godine izračunava se razmjerno broju kalendarskih mjeseci tijekom kojih je porezni obveznik bio dio grupe u poreznoj godini.

Članak 31.
Transparentni subjekti

Čimbenici upotrijebljeni u izračunu raspodijeljenog udjela člana grupe koji posjeduje udio u transparentnom subjektu uključuju prodaju, rad i imovinu transparentnog subjekta, razmjerno udjelu sudjelovanja poreznog obveznika u dobitima i gubicima tog subjekta.

Članak 32.
Sastav čimbenika rada

1. Čimbenik rada sastoji se od dvije polovice gdje prvu polovicu čini ukupni iznos platnog spiska člana grupe kao brojnik i ukupni iznos platnog spiska grupe kao nazivnik, a drugu polovicu čini broj zaposlenika člana grupe kao brojnik i broj zaposlenika grupe kao nazivnik. Kada je pojedinačni zaposlenik uključen u čimbenik rada člana grupe, platni spisak povezan s tim zaposlenikom raspodjeljuje se čimbeniku rada člana iste grupe.
2. Broj zaposlenika mjeri se na kraju porezne godine.
3. Definicija zaposlenika utvrđuje se nacionalnim pravom države članice u kojoj se ostvaruje zapošljavanje.

Članak 33.
Dodjela zaposlenika i platnog spiska

1. Zaposlenici su uključeni u čimbenik rada člana grupe od kojeg dobivaju naknadu.
2. Odstupajući od stavka 1., kada zaposlenici fizički ostvaruju svoje zaposlenje pod kontrolom i odgovornošću člana grupe od kojeg ne dobivaju naknadu, ti zaposlenici kao i količina platnog spiska povezana s njima uključuju se u čimbenik rada bivšeg člana grupe.

Ovo se pravilo primjenjuje samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) zaposlenje traje kroz neprekinuto razdoblje od barem tri mjeseca;

- (b) takvi zaposlenici predstavljaju barem 5 % ukupnog broja zaposlenika člana grupe od kojeg primaju naknadu.
3. Zaposlenici obuhvaćaju osobe koje, iako ih član grupe nije izravno zaposlio, izvršavaju zadatke slične onima koje izvršavaju zaposlenici.
 4. Platni spisak uključuje sve troškove plaća, bonusa i svih drugih naknada zaposlenika, uključujući povezane troškove mirovinskog i socijalnog osiguranja koje snosi poslodavac, kao i troškove poslodavca koji odgovaraju troškovima osoba iz stavka 3.
 5. Troškovi platnog spiska vrednuju se u iznosu troškova za koje poslodavac smatra da se mogu odbiti u poreznoj godini.

Članak 34.

Sastav čimbenika imovine

1. Čimbenik imovine sastoji se od prosječne vrijednosti svih dugotrajnih materijalnih imovina koje član grupe ima u vlasništvu, iznajmljuje ili zakupljuje, kao brojnik, i prosječne vrijednosti svih dugotrajnih materijalnih imovina koje grupa ima u vlasništvu, iznajmljuje ili zakupljuje, kao nazivnik.
2. U pet godina nakon pridruživanja poreznog obveznika u postojeću ili novu grupu, čimbenik imovine uključuje i ukupni iznos troška za istraživanje, razvoj, marketing i oglašavanje poreznog obveznika tijekom šest godina koje su prethodile njegovom pridruživanju grupi.

Članak 35.

Raspodjela imovine

1. Ne dovodeći u pitanje članak 22. stavke 2. i 3., imovina se uključuje u čimbenik imovine ekonomskog vlasnika. Ako se ekonomski vlasnik ne može utvrditi, imovina se uključuje u čimbenik imovine pravnog vlasnika.

Međutim, imovina koju ekonomski vlasnik stvarno ne upotrebljava uključuje se u čimbenik člana grupe koji stvarno upotrebljava tu imovinu, pod uvjetom da imovina predstavlja više od 5 % vrijednosti za potrebe oporezivanja svih dugotrajnih materijalnih imovina člana grupe koji je stvarno upotrebljava.
2. Osim u slučaju zakupa među članovima grupa, zakupljena imovina uključuje se u čimbenik imovine člana grupe koji je zakupodavac ili zakupac imovine. Isto se primjenjuje na iznajmljenu imovinu.

Članak 36.

Vrednovanje

1. Zemljište i druga dugotrajna materijalna imovina koja se ne može amortizirati vrednuju se prema njihovom izvornom trošku.
2. Dugotrajna imovina koja se pojedinačno amortizira vrednuje se prema njezinoj prosječnoj vrijednosti za potrebe oporezivanja na početku i na kraju porezne godine.

Ako se kao rezultat jedne ili više transakcija unutar grupe dugotrajna imovina koja se pojedinačno amortizira uključi u čimbenik imovine člana grupe u trajanju kraćem od porezne godine, vrijednost koja se uzima u obzir izračunava se s obzirom na broj mjeseci u kojem je imovina bila uključena u čimbenik imovine člana te grupe.

3. Skup dugotrajne imovine, kako se navodi u članku 37. Direktive 2016/xx/EU, vrednuje se prema njezinoj prosječnoj vrijednosti za potrebe oporezivanja na početku i kraju porezne godine.
4. Najmoprimac ili zakupac imovine koji nije ekonomski vlasnik te imovine vrednuje tu iznajmljenu ili zakupljenu imovinu kao osam puta veću od iznosa neto godišnje isplate za najam ili zakup, umanjeno za iznose odbitaka od podnajma i podzakup.
Član grupe koji iznajmljuje ili daje u zakup imovinu čiji nije ekonomski vlasnik vrednuje tu iznajmljenu ili zakupljenu imovinu kao osam puta veću od iznosa neto godišnje isplate za najam ili zakup.
5. Imovina koju član grupe proda osobi izvan grupe nakon prijenosa unutar grupe u istoj ili prethodnoj poreznoj godini uključuje se u čimbenik imovine člana grupe koji prenosi imovinu za razdoblje između prijenosa unutar grupe i prodaje osobi izvan grupe, osim ako članovi predmetne grupe utvrde da je prijenos unutar grupe izvršen iz stvarnih gospodarskih razloga.

Članak 37.

Sastav čimbenika prodaje

1. Čimbenik prodaje sastoji se od ukupne prodaje dodijeljene članu grupe, uključujući stalne poslovne jedinice za koje se smatra da postoje u skladu s člankom 22. stavkom 3., kao brojnikom te ukupnom prodajom grupe kao nazivnikom.
2. Prodaja znači primici svih prodaja dobara i pružanja usluga nakon popusta i povrata, izuzevši PDV, druge poreze i pristojbe. Izuzeti prihodi, kamate, dividende, licencije i primici od prodaje dugotrajne imovine ne uključuju se u čimbenik prodaje, osim ako se ne radi o prihodima zarađenim tijekom uobičajene trgovine ili poslovanja. Prodaja dobara i pružanje usluga unutar grupe nije uključeno u čimbenik prodaje.
3. Prodaja se vrednuje u skladu s člankom 20. Direktive 2016/xx/EU.

Članak 38.

Prodaja prema odredištu

1. Prodaja dobara uključuje se u čimbenik prodaje člana grupe koji se nalazi u državi članici u kojoj završava isporuka ili prijenos dobara osobi koja ih nabavlja. Ako se to mjesto ne može utvrditi, prodaja dobara pripisuje se članu grupe koji se nalazi u državi članici posljednje utvrđene lokacije dobara.
2. Pružanje usluga uključuje se u čimbenik prodaje člana grupe koji se nalazi u državi članici gdje se usluge fizički izvršavaju ili gdje se stvarno isporučuju.
3. Izuzeti prihodi, kamate, dividende, licencije i primici od prodaje dugotrajne imovine koji su uključeni u čimbenik prodaje pripisuju se korisniku tih prihoda, kamata, dividenda, licencija i primitaka.
4. Ako nema člana grupe u državi članici u kojoj se isporučuju dobra ili pružaju usluge, ili ako se isporučuju dobra ili pružaju usluge u trećoj zemlji, prodaja dobara i pružanje usluga uključuju se u čimbenik prodaje svih članova grupe razmjerno udjelu njihova čimbenika rada i imovine.
5. Ako u državi članici u kojoj se isporučuju dobra ili pružaju usluge postoji više od jednog člana grupe, prodaja se uključuje u čimbenik prodaje svih članova grupe u toj državi članici razmjerno udjelu njihova čimbenika rada i imovine.

Članak 39.

Detaljna pravila o izračunu čimbenika

Komisija može donijeti akte za utvrđivanje detaljnih pravila o izračunu čimbenika rada, imovine i prodaje, raspodjeli zaposlenika i platnog spiska, imovina i prodaje u odgovarajući čimbenik i vrednovanje imovine. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 77. stavka 2.

Članak 40.

Izračun čimbenika imovine i prodaje za financijske institucije

1. Čimbenik imovine financijske institucije, kako je navedeno u članku 4., stavku 29. točkama (a), (d), (e), (f), (g), (h) i (i) Direktive 2016/xx/EU, jest 10 % vrijednosti financijske imovine, osim vrijednosti vlastitih dionica i udjela kojima se dovodi do prihoda izuzetog od poreza. Financijska imovina uključuje imovine namijenjene trgovanju kako je navedeno u članku 21. Direktive 2016/xx/EU. Financijska imovina uključuje se u čimbenik imovine člana grupe kojemu je ta imovina bila zabilježena u evidenciji kad je postao članom grupe.
2. Čimbenik prodaje financijske institucije, kako je navedeno u članku 4., stavku 29. točkama (a), (d), (e), (f), (g), (h) i (i) Direktive 2016/xx/EU, jest 10 % njezinih prihoda u obliku kamata, naknada, provizija i prihoda od vrijednosnih papira, izuzevši PDV, druge poreze i pristojbe. Prodaje unutar grupe nisu uključene. Za potrebe članka 38. stavka 2., za financijske se usluge smatra da su izvršene u slučaju osiguranog zajma u državi članici u kojoj se nalazi vrijednosnica ili, ako se ta država članica ne može utvrditi, državi članici u kojoj je vrijednosnica registrirana. Za druge financijske usluge smatra se da su izvršene u državi članici zajmoprimca ili osobe koja plaća naknade, provizije ili druge prihode. Ako se zajmoprimac ili osoba koja plaća naknade, provizije ili druge prihode ne može utvrditi ili ako se država članica u kojoj se nalazi ili u kojoj je registrirana vrijednosnica ne može utvrditi, prodaje se pripisuju na članove grupe razmjerno udjelu njihova čimbenika rada i imovine.

Članak 41.

Izračun čimbenika imovine i prodaje za društva za osiguranje

1. Čimbenik imovine društva za osiguranje, kako je navedeno u članku 4. stavku 29. točkama (b) i (c) Direktive 2016/xx/EU, jest 10 % vrijednosti financijske imovine navedene u članku 40. stavku 1.
2. Čimbenik prodaje društva za osiguranje, kako je navedeno u članku 4., stavku 29. točkama (b) i (c) Direktive 2016/xx/EU, jest 10 % svih zarađenih premija, umanjeno za iznose reosiguranja, raspodijeljenih povrata na ulaganja prenesenih s netehničkog računa, drugih tehničkih prihoda, umanjeno za iznose reosiguranja i ulaganja, naknada i provizija, izuzevši PDV, druge poreze i pristojbe. Za potrebe članka 38. stavka 2., za usluge osiguranja smatra se da su izvršene u državi članici osiguranika. Druge prodaje pripisuju se svim članovima grupe razmjerno udjelu njihova čimbenika rada i imovine.

*Članak 42.
Nafta i plin*

Odstupajući od članka 38. stavaka 1., 2. i 3., prodaje člana grupe koji provodi svoju primarnu djelatnost u području istraživanja ili proizvodnje nafte ili plina, pripisuju se članu grupe u državi članici u kojoj će se nafta ili plin crpiti ili proizvesti.

Odstupajući od članka 38. stavaka 4. i 5., ako nema člana grupe u državi članici u kojoj se odvija istraživanje ili proizvodnja nafte i plina, ili se istraživanje ili proizvodnja provodi u trećoj zemlji u kojoj član grupe koji provodi istraživanje ili proizvodnju nafte i plina nema stalnu poslovnu jedinicu, prodaje se pripisuju članu grupe.

*Članak 43.
Brodarstvo, prijevoz unutarnjim vodama i zračni promet*

Prihodi, troškovi i ostale stavke koje se mogu odbiti i koji pripadaju članu grupe čija je primarna djelatnost upravljanje brodovima i letjelicama u međunarodnom prometu ili upravljanje brodovima koji sudjeluju u prijevozu unutarnjim vodama isključuju se iz konsolidirane porezne osnovice te se ne raspodjeljuju u skladu s pravilima iz članka 28. Umjesto toga, prihodi, troškovi i ostale stavke koje se mogu odbiti pripisuju se tom članu grupe na osnovi svake pojedine transakcije i podložni su prilagodbama za cijenu u skladu s člankom 56. Direktive 2016/xx/EU.

Udjeli u članu grupe i udjeli člana grupe uzimaju se u obzir za potrebe utvrđivanja postoji li grupa kao ona navedena u člancima 5. i 6.

*Članak 44.
Stavke koje se mogu odbiti od raspodijeljenog udjela*

Sljedeće stavke odbijaju se od raspodijeljenog udjela:

- (a) neodbijeni gubici koje je zabilježio porezni obveznik prije nego je postao podložan pravilima ove Direktive, kako je navedeno u članku 15.;
- (b) neodbijeni gubici nastali na razini grupe, kako je navedeno u članku 15. u vezi s člankom 18 točkom (b) te u članku 23.;
- (c) iznosi povezani s prodajom dugotrajne imovine kako je navedeno u članku 11., prihodi i troškovi povezani s dugoročnim ugovorima kako je navedeno u članku 12. i budući troškovi kako je navedeno u članku 13. stavku 3.;
- (d) u slučaju društva za osiguranje, neobvezne tehničke odredbe kako su navedene u članku 28. točki (d) Direktive 2016/xx/EU;
- (e) pokloni i donacije dobrotvornim tijelima koji se mogu odbiti na temelju nacionalnog prava kako je navedeno u članku 9. stavku 4. Direktive 2016/xx/EU;
- (f) rezervacije za mirovine koje se mogu odbiti na temelju nacionalnog prava kako je navedeno u članku 24. Direktive 2016/xx/EU.

*Članak 45.
Porezna obveza*

Porezna obveza svakog člana grupe ishod je primjene nacionalne porezne stope na raspodijeljeni udio, prilagođen u skladu s člankom 44. te dalje umanjen za odbitke iz članka 25.

POGLAVLJE IX.

UPRAVNI POSLOVI I POSTUPCI

Članak 46.

Obavijest o stvaranju grupe

1. Glavni porezni obveznik obavješćuje glavno porezno tijelo o stvaranju grupe u ime preostalih članova grupe barem tri mjeseca prije početka porezne godine u kojoj grupa počinje primjenjivati pravila ove Direktive.
2. Obavješću navedenom u stavku 1. obuhvaćeni su svi članovi grupe osim brodarskih društava navedenih u članku 2. stavku 4.
3. Glavno porezno tijelo odmah šalje obavijest nadležnim tijelima svih država članica u kojoj su članovi grupe rezidenti za potrebe oporezivanja ili smješteni u obliku stalne poslovne jedinice. Nadležna tijela mogu podnijeti svoja stajališta i sve relevantne informacije o valjanosti i području primjene obavijesti glavnom poreznom tijelu u roku od jednog mjeseca od slanja obavijesti.
4. Ako nema obavijesti, glavno porezno tijelo izdaje procjene u roku od šest mjeseci od otkrića nepostojanja obavijesti za porezne godine tijekom kojih se utvrdilo da je grupa postojala. Ove procjene ne smiju ni u kojem slučaju obuhvaćati razdoblje dulje od prethodnih pet poreznih godina.

Članak 47.

Trajanje grupe

1. Direktiva se počinje primjenjivati na grupu mjesec dana nakon što nadležna tijela svih država članica u kojoj su članovi grupe rezidenti za potrebe oporezivanja ili smješteni u obliku stalne poslovne jedinice prime obavijest o stvaranju grupe kako je navedeno u članku 46. stavku 3. Glavno porezno tijelo u vezi s time obavješćuje glavnog poreznog obveznika.
2. Grupa primjenjuje pravila ove Direktive sve dok im podliježe, u skladu s člankom 2. stavcima 1. i 2. Glavni porezni obveznik upućuje obavijest o prestanku postojanja glavnom poreznom tijelu ako grupa kojoj pripada u cijelosti više ne ispunjava uvjete iz članka 2. stavaka 1. i 2. za primjenu pravila iz ove Direktive.
3. Porezni obveznik koji više ne podliježe pravilima ove Direktive može donijeti odluku o nastavljanju primjene tih pravila pod uvjetom da porezni obveznik ispunjava uvjete iz članka 2. stavka 3. Porezni obveznik također može donijeti odluku o primjeni pravila Direktive 2016/xx/EU iako ne ispunjava uvjete iz članka 2. stavka 1. točke (d).
4. Glavni porezni obveznik koji je odlučio primjenjivati pravila ove Direktive u skladu s člankom 2. stavkom 3. i koji odluči prekinuti tu primjenu obavješćuje glavno porezno tijelo na kraju razdoblja od pet poreznih godina.
5. Glavni porezni obveznik grupe koji je odlučio primjenjivati pravila ove Direktive u skladu s člankom 2. stavkom 3. i koji odluči produljiti tu primjenu na kraju razdoblja od pet poreznih godina mora pružiti dokaze o ispunjenju uvjeta iz članka 2. stavka 1. točaka (a), (b) i (d) glavnom poreznom tijelu.

Članak 48.
Informacije u obavijesti o stvaranju grupe

Obavijest o stvaranju grupe mora sadržavati sljedeće informacije:

- (a) identitet članova grupe;
- (b) dokaz o ispunjenju kriterija utvrđenih člancima 5. i 6.;
- (c) informacije o svim povezanim društvima kako je navedeno u članku 56. Direktive 2016/xx/EU;
- (d) pravni oblik, statutarno sjedište i mjesto stvarne uprave poreznih obveznika;
- (e) poreznu godinu stvaranja grupe.

Komisija može donijeti akt kojim se utvrđuje standardni obrazac obavijesti o stvaranju grupe. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 77. stavka 2.

Članak 49.
Ispitivanje obavijesti o stvaranju grupe

1. Glavno porezno tijelo kojem se pravilno podnijela obavijest o stvaranju grupe ispituje ispunjuje li grupa zahtjeve iz ove Direktive na temelju informacija iz obavijesti. Smatra se da je obavijest prihvaćena ako je glavno porezno tijelo ne odbaci unutar tri mjeseca od primitka.
2. Pod uvjetom da je porezni obveznik u potpunosti objavio sve potrebne informacije iz članka 48., bilo kojim naknadnim ispitivanjem kojim se utvrdi da je objavljeni popis članova grupe netočan ne poništava se valjanost obavijesti o stvaranju grupe. Sve se netočne obavijesti ispravljaju te se poduzimaju sve druge potrebne mjere od početka porezne godine u kojoj je otkrivena pogreška.
3. Ako se otkrije da nisu u potpunosti objavljene sve informacije, glavno porezno tijelo u dogovoru s ostalim predmetnim nadležnim tijelima može poništiti valjanost izvorne obavijesti, pri čemu se objavljuju izmijenjene procjene porezne obveze grupe / članova grupe u skladu s rokovima utvrđenim u članku 56.

Članak 50.
Porezna godina

1. Svi članovi grupe imaju istu poreznu godinu.
2. U godini u kojoj se pridruži grupi porezni obveznik usklađuje svoju poreznu godinu s poreznom godinom grupe kojoj se pridružuje. Raspodijeljeni udio poreznog obveznika za tu poreznu godinu izračunava se razmjerno broju kalendarskih mjeseci tijekom kojih je trgovačko društvo bilo dio grupe.
3. Raspodijeljeni udio poreznog obveznika za godinu u kojoj napusti grupu izračunava se razmjerno broju kalendarskih mjeseci tijekom kojih je trgovačko društvo bilo dio grupe.

Članak 51.
Porezne prijave i porezne procjene

1. Glavni porezni obveznik podnosi konsolidiranu poreznu prijavu grupe glavnom poreznom tijelu.
2. Konsolidirana porezna prijava smatrat će se procjenom porezne obveze svakog člana grupe („porezna procjena”). Ako je zakonodavstvom države članice propisano da prijava poreza ima pravni status porezne procjene te se smatra instrumentom kojim se omogućuje ovrha poreznih dugova, konsolidirana porezna prijava ima isti učinak s obzirom na člana grupe koji podliježe plaćanju poreza u toj državi članici.
3. Ako konsolidirana prijava poreza nema pravni status porezne procjene za potrebe ovrhe poreznog duga, nadležno tijelo države članice može u pogledu člana grupe, koji je rezident za potrebe oporezivanja ili smješten u obliku stalne poslovne jedinice, izdati instrument nacionalnog prava kojim se ovlašćuje ovrha u toj državi članici. Tim se instrumentom obuhvaćaju podaci iz konsolidirane prijave poreza u vezi s članom grupe. Dozvoljene su žalbe protiv instrumenta isključivo na temelju oblika, a ne na temelju porezne procjene. Postupak je uređen nacionalnim pravom mjerodavne državne članice.
4. Glavni porezni obveznik odgovoran je za sve postupovne obveze u vezi s oporezivanjem stalnih poslovnih jedinica kako je navedeno u članku 11. stavku 4. ili članku 22. stavku 3.
5. Konsolidirana prijava poreza podnosi se glavnom poreznom tijelu u roku od devet mjeseci koji slijede nakon kraja porezne godine.

Članak 52.
Sadržaj konsolidirane porezne prijave

Konsolidirana porezna prijava sadržava sljedeće informacije:

- (a) identitet glavnog poreznog obveznika;
- (b) identitet svih članova grupe;
- (c) identitet svih povezanih društava kako je navedeno u članku 56. Direktive 2016/xx/EU;
- (d) poreznu godinu na koju se porezna prijava odnosi;
- (e) izračun porezne osnovice svakog člana grupe;
- (f) izračun konsolidirane porezne osnovice;
- (g) izračun raspodijeljenog udjela svakog člana grupe;
- (h) izračun porezne obveze svakog člana grupe.

Članak 53.
Obavijest o pogreškama u konsolidiranoj poreznoj prijavi

Glavni porezni obveznik obavještava glavno porezno tijelo o pogreškama u konsolidiranoj poreznoj prijavi. Glavno porezno tijelo izdaje izmijenjenu poreznu procjenu u skladu s člankom 56. stavkom 3., prema potrebi.

Članak 54.

Propust podnošenja porezne prijave

Ako glavni porezni obveznik propusti podnijeti konsolidiranu poreznu prijavu, glavno porezno tijelo izdaje poreznu procjenu na temelju procjene i uzimajući u obzir dostupne informacije. Glavni porezni obveznik može se žaliti na tu procjenu.

Članak 55.

Elektroničko podnošenje, porezne prijave i popratna dokumentacija

Komisija može donijeti akte za utvrđivanje pravila o elektroničkom podnošenju konsolidirane porezne prijave, o obrascu konsolidirane porezne prijave, o obrascu porezne prijave pojedinog poreznog obveznika i o potrebnoj popratnoj dokumentaciji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 77. stavka 2.

Članak 56.

Izmijenjene porezne procjene

1. Glavno porezno tijelo provjerava je li konsolidirana porezna prijava u skladu sa zahtjevima iz članka 52.
2. Ako je potrebno, glavno porezno tijelo objavljuje izmijenjenu poreznu procjenu najkasnije tri godine nakon konačnog datuma za podnošenje konsolidirane porezne prijave ili, ako nije podnesena prijava prije tog datuma, najkasnije tri godine nakon objavljivanja porezne procjene u skladu s člankom 54.

Izmijenjena porezna procjena može se za istu grupu izdati najviše jednom u bilo kojem razdoblju od dvanaest mjeseci.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se ako se izmijenjena porezna procjena izdaje kao rezultat odluke sudova države članice glavnog poreznog tijela kako je navedeno u članku 65. ili kao rezultat uzajamnog dogovora ili arbitražnog postupka s trećom zemljom. Te se izmijenjene porezne procjene izdaju se u roku od dvanaest mjeseci od odluke sudova glavnog poreznog tijela ili od okončanja uzajamnog dogovora ili arbitražnog postupka.
4. Odstupajući od stavka 2., izmijenjena porezna procjena može se izdati unutar šest godina od konačnog datuma za podnošenje konsolidirane porezne prijave, ako je to opravdano pogrešnim navodom poreznog obveznika nastalim namjerno ili krajnjom nepažnjom, ili unutar dvanaest godina od tog datuma ako pogrešni navod podliježe kaznenom postupku. Ta izmijenjena porezna procjena izdaje se u roku od dvanaest mjeseci od otkrića pogrešnog navoda, osim ako je objektivno duže razdoblje opravdano potrebom za daljnjim upitima ili istragama. Sve takve izmijenjene porezne procjene odnose se isključivo na predmet pogrešnog navoda.
5. Prije objave izmijenjene porezne procjene glavno porezno tijelo savjetuje se s nadležnim tijelima država članica u kojima je član grupe rezident za potrebe oporezivanja ili smješten u obliku stalne poslovne jedinice. Ta nadležna tijela mogu izraziti svoja stajališta u roku od jednog mjeseca od savjetovanja.

Nadležno tijelo države članice u kojoj je član grupe rezident za potrebe oporezivanja ili smješten u obliku stalne poslovne jedinice može pozvati glavno porezno tijelo da izda izmijenjenu poreznu procjenu. Ako glavno porezno tijelo ne obavijesti nadležno tijelo u roku od tri mjeseca od navedenog poziva da se obvezuje izdati izmijenjenu poreznu procjenu, isto će se smatrati odbijanjem.

6. Ne izdaje se izmijenjena porezna procjena kako bi se prilagodila konsolidirana porezna osnovica ako razlika između iskazane konsolidirane porezne osnovice i ispravljene konsolidirane porezne osnovice ne prelazi donji prag od 5 000 EUR ili 1 % konsolidirane porezne osnovice.

Ne izdaje se izmijenjena porezna procjena kako bi se prilagodio izračun raspodijeljenog udjela ako bi se ukupni raspodijeljeni udio članova grupe koji su rezidenti ili osnovani u državi članici trebao prilagoditi za manje od 0,5 %.

Članak 57.

Središnja baza podataka

Konsolidirana porezna prijava i popratna dokumentacija koju je podnio glavni porezni obveznik pohranjuje se u središnju bazu podataka kojoj sva nadležna tijela imaju pristup. Središnja baza podataka redovito se ažurira sa svim dodatnim informacijama i dokumentima te svim odlukama i obavijestima koje je izdalo glavno porezno tijelo.

Članak 58.

Promjena glavnog poreznog obveznika

Nije dopušteno promijeniti glavnog poreznog obveznika, osim u slučaju da prestane ispunjavati kriterije iz članka 3. stavka 11. U tom slučaju grupa određuje novog glavnog poreznog obveznika.

U iznimnim okolnostima nadležna porezna tijela država članica u kojima su članovi grupe rezidenti ili u kojima imaju stalnu poslovnu jedinicu mogu u roku od šest mjeseci od obavijesti navedene u članku 46. ili u roku od šest mjeseci od reorganizacije u vezi s glavnim poreznim obveznikom, odlučiti zajedničkim dogovorom da je porezni obveznik kojeg nije odabrala grupa glavni porezni obveznik.

Članak 59.

Vođenje evidencije

Svaki član grupe vodi dovoljno detaljnu evidenciju i popratnu dokumentaciju kako bi se osigurala pravilna provedba ove Direktive i kako bi se omogućila provedba revizija, kako je navedeno u članku 64. stavku 2.

Članak 60.

Pružanje informacija nadležnim tijelima

Porezni obveznik na zahtjev nadležnog tijela države članice u kojoj je rezident ili u kojoj je smještena njegova stalna poslovna jedinica mora pružiti sve informacije koje su prema očekivanjima relevantne za utvrđivanje njegove porezne obveze. Osim toga, glavni porezni obveznik mora na zahtjev glavnog poreznog tijela pružiti sve informacije koje su prema očekivanjima relevantne za utvrđivanje konsolidirane porezne osnovice ili porezne obveze bilo kojeg člana grupe.

Članak 61.

Zahtjev za mišljenje nadležnog tijela

1. Porezni obveznik može od nadležnog tijela države članice u kojoj je rezident ili u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu zatražiti mišljenje o provedbi pravila iz ove Direktive za određenu transakciju ili niz transakcija koje planira izvršiti. Porezni

obveznik također može zatražiti mišljenje o predloženom sastavu grupe. Nadležno tijelo poduzima sve moguće korake kako bi odgovorilo na zahtjev u razumnom vremenskom razdoblju.

Mišljenje koje izdaje nadležno tijelo obvezujuće je ako se sve relevantne informacije u vezi s planiranom transakcijom ili nizom transakcija objave, osim ako sudovi države članice glavnog poreznog tijela naknadno ne odluče suprotno u skladu s člankom 65. Porezni obveznik koji se ne slaže s mišljenjem može djelovati u skladu sa svojim tumačenjem, no mora na to skrenuti pozornost u konsolidiranoj poreznoj prijavi.

2. Ako su članovi dviju ili više grupa u različitim državama članicama izravno uključeni u određenu transakciju ili niz transakcija ili kada se zahtjev odnosi na predloženi sastav grupe, nadležna tijela tih država članica moraju se dogovoriti o zajedničkoj mogućnosti.

Članak 62.

Suradnja među nadležnim tijelima

1. Informacije upućene u skladu s pravilima ove Direktive pružaju se u mjeri u kojoj je to moguće elektroničkim putem, upotrebom zajedničke komunikacijske mreže / zajedničkog sučelja sustava („CCN/CSI”).
2. Nadležno tijelo koje u skladu s Direktivom Vijeća 2011/16/EU¹⁶ zaprimi zahtjev za suradnju ili razmjenu informacija u vezi s članom grupe pruža odgovor unutar rokova utvrđenih u članku 7. te Direktive.

Članak 63.

Klauzula o tajnosti podataka

1. Sve informacije priopćene državi članici u skladu s pravilima ove Direktive obuhvaćene su obvezom čuvanja službene tajne u toj državi članici i uživaju zaštitu proširenu na slične informacije na temelju zakonodavstva te države članice. Te informacije:
 - (a) mogu biti dostupne samo osobama koje su izravno povezane s procjenom poreza ili upravnim nadzorom te porezne procjene;
 - (b) mogu se pored toga objaviti samo u vezi sa sudskim ili upravnim postupcima koji mogu uključivati kazne i koji su provedeni u cilju pripreme ili pregleda porezne procjene ili u vezi s njima te samo osobama koje su izravno uključene u te postupke; informacije se, međutim, mogu objaviti tijekom javnih rasprava ili u presudama ako se nadležno tijelo države članice koje priopćuje informacije ne protivi;
 - (c) neće se ni u kakvim okolnostima upotrijebiti za druge svrhe osim za potrebe oporezivanja ili u vezi sa sudskim ili upravnim postupcima koji mogu uključivati kazne i koji su provedeni s ciljem pripreme ili pregleda porezne procjene ili u vezi s njima.

¹⁶

Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64/1, 11.3.2011., str. 1.)

Osim toga, države članice mogu predvidjeti upotrebu informacija navedenih u prvom podstavku za procjenu drugih doprinosa, pristojbi i poreza obuhvaćenih člankom 2. Direktive 2011/16/EU.

2. Uz dopuštenje nadležnog tijela države članice koje priopćuje informacije u skladu s Direktivom 2011/16/EU i samo ako je to dopušteno na temelju zakonodavstva države članice nadležnog tijela koje prima informacije, informacije primljene u skladu s Direktivom 2011/16/EU mogu se upotrebljavati u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. Takvo se dopuštenje odobrava ako se informacije mogu uporabiti u slične svrhe u državi članici nadležnog tijela koje ih je priopćilo.

Članak 64. Revizije

1. Glavno porezno tijelo može pokrenuti i koordinirati revizije članova grupe. Reviziju može na zahtjev pokrenuti i nadležno tijelo.

Glavno porezno tijelo i druga predmetna nadležna tijela zajednički utvrđuju područje primjene i sadržaj revizije, kao i člana grupe koji se revidira.
2. Revizija se provodi u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice u kojoj se provodi, podložno prilagodbama kakve su nužne za osiguravanje pravilne provedbe pravila ove Direktive. Te revizije mogu uključivati upite, inspekcije ili ispitivanja bilo koje vrste u svrhu provjere usklađenosti poreznog obveznika s pravilima ove Direktive.
3. Glavno porezno tijelo objedinjuje rezultate svih revizija.

Članak 65. Nesuglasnost među državama članicama

1. Ako se nadležno tijelo države članice u kojoj je član grupe rezident za potrebe oporezivanja ili smješten u obliku stalne poslovne jedinice ne slaže s odlukom glavnog poreznog tijela donesenom u skladu s člankom 49., člankom 56. stavkom 2. ili stavkom 4., ili člankom 56. stavkom 5. drugim podstavkom, ono može osporiti odluku pred sudovima države članice glavnog poreznog tijela unutar razdoblja od tri mjeseca.
2. Nadležno tijelo ima barem u istoj mjeri jednaka postupovna prava kao ona koje uživa porezni obveznik na temelju prava te države članice u postupku protiv odluke glavnog poreznog tijela.

Članak 66. Žalbe

1. Glavni porezni obveznik može se žaliti, između ostalog, na sljedeće akte:
 - (a) odluku kojom se odbija obavijest o stvaranju grupe;
 - (b) obavijest kojom se zahtijeva objavljivanje dokumenata ili informacija;
 - (c) izmijenjenu poreznu procjenu;
 - (d) procjenu propusta podnošenja konsolidirane porezne prijave;
 - (e) poništenje izvorne obavijesti o stvaranju grupe koju je izvršilo glavno porezno tijelo kako je navedeno u članku 49. stavku 2.

Žalba se podnosi u roku od 60 dana od primitka akta na koji se podnosi žalba.

2. Žalbom se ne zadržava izvršenje porezne obveze poreznog obveznika.
3. Odstupajući od članka 56. stavka 2., izmijenjena porezna procjena može se izdati kako bi se primijenio rezultat žalbe.

*Članak 67.
Upravne žalbe*

1. Žalbe protiv izmijenjene porezne procjene ili porezne procjene izrađene u skladu s člankom 54. razmotrit će administrativno tijelo koje je u skladu s pravom države članice glavnog poreznog tijela nadležno za razmatranje žalbe na prvom stupnju. To administrativno tijelo neovisno je od poreznih tijela iz države članice glavnog poreznog tijela. Ako takvo administrativno tijelo ne postoji u toj državi članici, glavni porezni obveznik može izravno podnijeti sudsku žalbu.
2. Pri izradi podnesaka administrativnom tijelu navedenom u stavku 1. glavno porezno tijelo blisko surađuje s drugim nadležnim tijelima.
3. Administrativno tijelo navedeno u stavku 1. može kada je to prikladno tražiti od glavnog poreznog obveznika i glavnog poreznog tijela da podnesu dokaze o poreznim pitanjima članova grupe i drugih povezanih društava te o pravu i praksi drugih predmetnih država članica. Nadležna tijela drugih predmetnih država članica moraju pružiti svu potrebnu pomoć glavnom poreznom tijelu.
4. Ako administrativno tijelo navedeno u stavku 1. promijeni odluku glavnog poreznog tijela, promijenjena odluka zamjenjuje izvornu odluku glavnog poreznog tijela i smatra se odlukom tog glavnog poreznog tijela.
5. Administrativno tijelo navedeno u stavku 1. odlučuje o žalbi u roku od šest mjeseci. Ako glavni porezni obveznik unutar tog razdoblja ne primi odluku, smatra se da je odluka glavnog poreznog tijela potvrđena.
6. Ako se radi o odluci koja je potvrđena ili promijenjena, glavni porezni obveznik ima pravo na žalbu izravno pred sudovima države članice glavnog poreznog tijela u roku od 60 dana od primitka odluke administrativnog tijela za žalbe iz stavka 1.
7. Ako se odluka poništi, administrativno tijelo iz stavka 1. vraća predmet glavnom poreznom tijelu. Glavno porezno tijelo donosi novu odluku u roku od 60 dana od datuma kad je obaviješteno o odluci administrativnog tijela. Glavni porezni obveznik može uložiti žalbu protiv nove odluke u skladu sa stavkom 1. ili izravno sudovima države članice glavnog poreznog tijela u roku od 60 dana od primitka odluke. Ako glavno porezno tijelo ne donese novu odluku u roku od 60 dana, glavni porezni obveznik može uložiti žalbu protiv izvorne odluke glavnog poreznog tijela pred sudovima države članice glavnog poreznog tijela.

*Članak 68.
Sudske žalbe*

1. Sudska žalba protiv odluke glavnog poreznog tijela uređena je pravom države članice tog glavnog poreznog tijela, podložno stavku 3.
2. Pri izradi podnesaka sudu glavno porezno tijelo se savjetuje s drugim nadležnim tijelima.

3. Nacionalni sud može tražiti od glavnog poreznog obveznika i glavnog poreznog tijela da podnesu dokaze o poreznim pitanjima članova grupe i drugih povezanih društava te o pravu i praksi drugih predmetnih država članica. Nadležna tijela drugih predmetnih država članica moraju pružiti svu potrebnu pomoć glavnom poreznom tijelu.

POGLAVLJE X.

MEĐUDJELOVANJE S DIREKTIVOM 2016/xx/EU

Članak 69.

Pravilo o ograničavanju kamata

1. Za potrebe ove Direktive s grupom će se postupati kao pojedinim poreznim obveznikom prema članku 13. Direktive 2016/xx/EU. Grupi predstavlja glavni porezni obveznik.
2. Kad se primjenjuje stavak 1., prekoračeni troškovi zaduživanja i EBITDA izračunavaju se na razini grupe te obuhvaćaju rezultate za sve njezine članove. Iznos od 3 000 000 EUR naveden u članku 13. Direktive 2016/xx/EU povećava se na 5 000 000.
3. Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 75. kako bi utvrdila detaljnija pravila protiv fragmentiranosti za odbitak prekoračenih troškova zaduživanja.

Članak 70.

Vrednovanje

Za potrebe ove Direktive, članak 20. stavak 2. Direktive 2016/xx/EU ne primjenjuje se na grupu ako se svi članovi grupe nalaze u državama članicama koje nisu usvojile euro (EUR), u kojem slučaju glavni porezni obveznik utvrđuje koja se valuta primjenjuje.

Članak 71.

Olakšica za gubitke i ponovno uračunavanje

1. Članak 41. Direktive 2016/xx/EU o olakšici za gubitke i ponovno uračunavanje automatski se prestaje primjenjivati kad ova Direktiva stupi na snagu.
2. Preneseni gubici koji još nisu ponovno uračunani kad ova Direktiva stupi na snagu ostaju kod poreznog obveznika na kojeg su preneseni.

Članak 72.

Prijelaz

Za potrebe ove Direktive, upućivanje na zakonsku stopu poreza na dobit kojoj bi podlijegao porezni obveznik u prvom podstavku članka 53. stavka 1. Direktive 2016/xx/EU ne primjenjuje se te umjesto toga stopu zamjenjuje prosječna zakonska stopa poreza na dobit koja je primjenjiva među svim državama članicama.

Članak 73.

Zakonodavstvo o kontroliranim stranim društvima

Za potrebe ove Direktive područje primjene zakonodavstva o kontroliranim stranim društvima prema članku 59. Direktive 2016/xx/EU ograničeno je na odnose između članova grupe i subjekata koji su rezidenti za potrebe oporezivanja ili stalnih poslovnih jedinica koje se nalaze u trećoj zemlji.

Članak 74.

Hibridna neusklađenost

Za potrebe ove Direktive, područje primjene pravila o hibridnoj neusklađenosti iz članka 61. Direktive 2016/xx/EU ograničeno je na odnose između članova grupe i povezanih društava koja nisu članovi grupe, kako je navedeno u članku 56. Direktive 2016/xx/EU.

POGLAVLJE XI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 75.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 5., članka 3. i članka 69. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od datuma stupanja na snagu ove Direktive.
3. Vijeće može u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 5., članka 3. i članka 69. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili kasnijeg datuma navedenog u odluci. Odluka ne utječe na valjanost niti jednog delegiranog akta koji je već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga priopćuje Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 5., članka 3. i članka 69. stavka 3. stupa na snagu samo ako Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Vijeću na njega ne uloži nikakav prigovor ili prije isteka tog roka ako je Vijeće obavijestilo Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Vijeća.

Članak 76.

Obavješćivanje Europskog parlamenta

Komisija obavješćuje Europski parlament o donošenju delegiranih akata, o bilo kojem prigovoru u vezi s njima i o opozivu delegiranja ovlasti od strane Vijeća.

*Članak 77.
Postupak odbora*

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

*Članak 78.
Savjetovanje o članku 29.*

Odbor utvrđen člankom 77. također može raspravljati o primjeni članka 29. u određenom slučaju.

*Članak 79.
Preispitivanje*

Komisija preispituje primjenu Direktive pet godina nakon njezina stupanja na snagu te izvješćuje Vijeće o njezinoj primjeni. Izvješće posebno uključuje analizu učinka mehanizma iz Poglavlja VIII. ove Direktive o raspodjeli poreznih osnovica među državama članicama.

*Članak 80.
Prenošenje*

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst takvih odredaba.

One te odredbe primjenjuju od 1. siječnja 2021.

Kada države članice donose ove odredbe, iste prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

*Članak 81.
Stupanje na snagu*

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 82.
Adresati*

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

*Za Vijeće
Predsjednik*